

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold                                                                                                                                            | Side |
|---------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
|                           | <b>I Meddelelser</b>                                                                                                                               |      |
|                           | <b>Europa-Parlamentet</b>                                                                                                                          |      |
|                           | <i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>                                                                                                         |      |
| 93/C 6/01                 | nr. 1704/91 af Vincenzo Mattina til Kommissionen<br>Om: Personalesituationen i Kommissionen .....                                                  | 1    |
| 93/C 6/02                 | nr. 2476/91 af Ernest Glinne til Rådet<br>Om: Levering af militært udstyr til Irak .....                                                           | 2    |
| 93/C 6/03                 | nr. 22/92 af Ben Visser til Kommissionen<br>Om: Kommissionens planer om liberalisering og ophævelse af statsmonopolet inden for postsektoren ..... | 3    |
| 93/C 6/04                 | nr. 287/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Nye fabrikker i Attika .....                                                             | 4    |
| 93/C 6/05                 | nr. 534/92 af Anita Pollack til Kommissionen<br>Om: Borgernes rettigheder i henhold til fællesskabsretten .....                                    | 4    |
| 93/C 6/06                 | nr. 596/92 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen<br>Om: Schengen-aftalerne .....                                                                      | 5    |
| 93/C 6/07                 | nr. 723/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Fremme af EF's samhørighedsfond .....                                                    | 5    |
| 93/C 6/08                 | nr. 806/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen<br>Om: Offentlige indkøb .....                                                                      | 6    |
| 93/C 6/09                 | nr. 807/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen<br>Om: Offentlige indkøb .....                                                                      | 6    |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                           | Side |
|---------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 93/C 6/10                 | nr. 808/92 af Llewellyn Smith til Kommissionen<br>Om: Offentlige indkøb .....                                                                               | 6    |
|                           | Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 806/92, nr. 807/92 og nr. 808/92 .....                                                                            | 6    |
| 93/C 6/11                 | nr. 868/92 af lord O'Hagan til Rådet<br>Om: Arbejdsmarkedets parter .....                                                                                   | 7    |
| 93/C 6/12                 | nr. 870/92 af lord O'Hagan til Rådet<br>Om: Arbejdsmarkedets parter .....                                                                                   | 7    |
| 93/C 6/13                 | nr. 872/92 af lord O'Hagan til Rådet<br>Om: Arbejdsmarkedets parter .....                                                                                   | 7    |
| 93/C 6/14                 | nr. 874/92 af lord O'Hagan til Rådet<br>Om: Arbejdsmarkedets parter .....                                                                                   | 7    |
| 93/C 6/15                 | nr. 876/92 af lord O'Hagan til Rådet<br>Om: Arbejdsmarkedets parter .....                                                                                   | 7    |
| 93/C 6/16                 | nr. 878/92 af lord O'Hagan til Rådet<br>Om: Arbejdsmarkedets parter .....                                                                                   | 8    |
| 93/C 6/17                 | nr. 880/92 af lord O'Hagan til Rådet<br>Om: Arbejdsmarkedets parter .....                                                                                   | 8    |
|                           | Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 868/92, nr. 870/92, nr. 872/92, nr. 874/92,<br>nr. 876/92, nr. 878/92 og nr. 880/92 .....                         | 8    |
| 93/C 6/18                 | nr. 875/92 af lord O'Hagan til Kommissionen<br>Om: Arbejdsmarkedets parter .....                                                                            | 8    |
| 93/C 6/19                 | nr. 937/92 af Paul Staes til Kommissionen<br>Om: Asylansøgere .....                                                                                         | 8    |
| 93/C 6/20                 | nr. 1007/92 af Concepción Ferrer til Kommissionen<br>Om: Støtte til kunstfibersektoren i Fællesskabet .....                                                 | 9    |
| 93/C 6/21                 | nr. 1041/92 af Andrea Raggio til Kommissionen<br>Om: Europæisk Virksomhedsuge .....                                                                         | 9    |
| 93/C 6/22                 | nr. 1126/92 af Víctor Manuel Arbeloa Muru til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Arrestation af biskopperne i Malawi .....                          | 10   |
| 93/C 6/23                 | nr. 1206/92 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen<br>Om: Nedsættelse af Regionsudvalget .....                                                          | 10   |
| 93/C 6/24                 | nr. 1316/92 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen<br>Om: Definition af farlige stoffer .....                                                                | 11   |
| 93/C 6/25                 | nr. 1320/92 af Paul Lannoye og Carlos Pimenta til Kommissionen<br>Om: El-produktion — opfølgningen af Europa-Parlamentets beslutning om energi og miljø ... | 11   |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                           | Side |
|---------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 93/C 6/26                 | nr. 1378/92 af Concepció Ferrer til Kommissionen<br>Om: Udnyttelsesgraden af bevillingerne til regioner under mål nr. 1 .....                               | 12   |
| 93/C 6/27                 | nr. 1411/92 af Elmar Brøk til Kommissionen<br>Om: Transport af cykler med jernbane .....                                                                    | 12   |
| 93/C 6/28                 | nr. 1423/92 af Jannis Sakellariou til Kommissionen<br>Om: Gennemskuelighed ved anvendelse af EFRU-midler .....                                              | 13   |
| 93/C 6/29                 | nr. 1437/92 af Rolf Linkohr til Kommissionen<br>Om: Undersøgelse mod to tidligere borgmestre i byen Milano på grund af bestikkelse .....                    | 13   |
| 93/C 6/30                 | nr. 1441/92 af Annemarie Goedmakers til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Tcholliré-lejren, Cameroun .....   | 14   |
| 93/C 6/31                 | nr. 1442/92 af Alman Metten til Kommissionen<br>Om: Tjenestemænds pensionsopsparinger og den offentlige nettogæld .....                                     | 14   |
| 93/C 6/32                 | nr. 1458/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Indførelse af afgift for fagforeninger og institutioner .....                                    | 15   |
| 93/C 6/33                 | nr. 1485/92 af José Lafuente López til Kommissionen<br>Om: EF-ordning for rekruttering af lærerkræfter til universiteterne .....                            | 16   |
| 93/C 6/34                 | nr. 1501/92 af Detlev Samland til Kommissionen<br>Om: Personaleadministration .....                                                                         | 16   |
| 93/C 6/35                 | nr. 1517/92 af Virginio Bettini til Kommissionen<br>Om: Vejprojekt i Gaverina-kommunen (Italien) og ansøgning om EF-støtte .....                            | 16   |
| 93/C 6/36                 | nr. 1545/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Beskyttelse af de såkaldte »små sprog« i Fællesskabet .....                                      | 17   |
| 93/C 6/37                 | nr. 1547/92 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen<br>Om: Moms på blomsterdyrkning .....                                                                | 18   |
| 93/C 6/38                 | nr. 1590/92 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen<br>Om: NOW-programmet .....                                                                          | 18   |
| 93/C 6/39                 | nr. 1614/92 af Fernand Herman til Kommissionen<br>Om: Kønsbetinget forskelsbehandling på pensionsområdet .....                                              | 19   |
| 93/C 6/40                 | nr. 1668/92 af Gérard Fuchs til Kommissionen<br>Om: EF's industripolitik .....                                                                              | 20   |
| 93/C 6/41                 | nr. 1704/92 af William Newton Dunn til Kommissionen<br>Om: Utilfredsstillende tilrettelæggelse af en konference, som blev finansieret af Kommissionen ..... | 20   |
| 93/C 6/42                 | nr. 1717/92 af Louis Lauga til Kommissionen<br>Om: Foranstaltninger til fremme af rydningen af underskov .....                                              | 21   |
| 93/C 6/43                 | nr. 1724/92 af Madron Seligman til Kommissionen<br>Om: Ikke-spredningstraktaten og staterne i det tidligere Sovjetunionen .....                             | 22   |

(Fortsættes på næste side)

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                          | Side |
|---------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 93/C 6/44                 | nr. 1734/92 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen<br>Om: Register over fartøjer .....                                                                    | 22   |
| 93/C 6/45                 | nr. 1735/92 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen<br>Om: Register over fartøjer .....                                                                    | 22   |
| 93/C 6/46                 | nr. 1736/92 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen<br>Om: Register over fartøjer .....                                                                    | 22   |
|                           | Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1734/92, nr. 1735/92 og nr. 1736/92 .....                                                                        | 22   |
| 93/C 6/47                 | nr. 1745/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Flytningen af landsbyen Komanos ved Kozani .....                                                | 23   |
| 93/C 6/48                 | nr. 1774/92 af Yves Verwaerde til Kommissionen<br>Om: Bidrag fra Den Europæiske Socialfond i 1991 .....                                                    | 23   |
| 93/C 6/49                 | nr. 1834/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Afrikas sorte næsehorn .....                                                                    | 23   |
| 93/C 6/50                 | nr. 1851/92 af Sérgio Ribeiro til Rådet<br>Om: EF og Det Rådgivende Udvalg om Indonesien (CGI) .....                                                       | 24   |
| 93/C 6/51                 | nr. 1862/92 af Wilhelm Piecyk til Kommissionen<br>Om: EF-støttemidler til Schleswig-Holstein .....                                                         | 24   |
| 93/C 6/52                 | nr. 1889/92 af Claude Desama og Kenneth Collins til Rådet<br>Om: CO <sub>2</sub> -afgift og energieffektivitet .....                                       | 25   |
| 93/C 6/53                 | nr. 1904/92 af lord O'Hagan til Kommissionen<br>Om: Ændring af frivillig privat sygesikringsordning for pensionerede medarbejdere .....                    | 26   |
| 93/C 6/54                 | nr. 1915/92 af Anna Catasta til Kommissionen<br>Om: Gennemførelse af adfærdskodeksen om beskyttelse af kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen ..... | 26   |
| 93/C 6/55                 | nr. 1919/92 af Paul Staes til Kommissionen<br>Om: Anvendelse af Seveso-direktivet .....                                                                    | 27   |
| 93/C 6/56                 | nr. 1920/92 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen<br>Om: Gennemførelse af budgetpost B3-106 .....                                                     | 27   |
| 93/C 6/57                 | nr. 1930/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Fællesskabets sigøjnere .....                                                                   | 27   |
| 93/C 6/58                 | nr. 1932/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Udsættelse for ikke-ioniserende stråling .....                                                  | 28   |
| 93/C 6/59                 | nr. 1951/92 af Anita Pollack til Kommissionen<br>Om: Organdonorkort .....                                                                                  | 29   |
| 93/C 6/60                 | nr. 1952/92 af Anita Pollack til Kommissionen<br>Om: Anerkendelse af eksamensbeviser .....                                                                 | 29   |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                        | Side |
|---------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 93/C 6/61                 | nr. 1955/92 af Raymonde Dury til Kommissionen<br>Om: EUROFORM, NOW og HORIZON i Belgien .....                                                                                            | 30   |
| 93/C 6/62                 | nr. 1960/92 af Dimitrios Dessylas til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Sultestrejke blandt syv tyrkiske og kurdiske politiske flygtninge i Grækenland .....                    | 31   |
| 93/C 6/63                 | nr. 2004/92 af Alex Smith til Kommissionen<br>Om: Euratom-inspektioner .....                                                                                                             | 31   |
| 93/C 6/64                 | nr. 2025/92 af Maartje van Putten til Rådet<br>Om: Papua Ny Guinea .....                                                                                                                 | 32   |
| 93/C 6/65                 | nr. 2033/92 af Gerhard Schmid til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: EF-repræsentanternes involvering i deportationer i Kroatien .....                                           | 32   |
| 93/C 6/66                 | nr. 2070/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Fællesskabets politik for bananer .....                                                                                       | 33   |
| 93/C 6/67                 | nr. 2252/92 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen<br>Om: Den fremtidige ordning for handelen med bananer .....                                                                              | 33   |
|                           | Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2070/92 og nr. 2252/92 .....                                                                                                                   | 33   |
| 93/C 6/68                 | nr. 2088/92 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen<br>Om: Forflyttelsen af statsansatte .....                                                                                           | 33   |
| 93/C 6/69                 | nr. 2095/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Mishandling af mennesker i Guatemala .....                                                             | 34   |
| 93/C 6/70                 | nr. 2096/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Tyrkiske og kurdiske politiske flygtninges sultestrejke på grund af deres fængsling i Grækenland ..... | 34   |
| 93/C 6/71                 | nr. 2097/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Situationen på Seychellerne .....                                                                      | 34   |
| 93/C 6/72                 | nr. 2098/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Udviklingen i forhandlingerne om en ny forfatning i Sydafrika .....                                    | 35   |
| 93/C 6/73                 | nr. 2099/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: De fanatiske aktive islamiske fundamentalister i Ægypten .....                                         | 35   |
| 93/C 6/74                 | nr. 2122/92 af Gerardo Fernández-Albor til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Årligt møde mellem EF's statsoverhoveder .....                                                     | 36   |
| 93/C 6/75                 | nr. 2131/92 af Christine Oddy til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Henrettelsen af Bahman Samandari i Iran .....                                                               | 36   |

(Fortsættes på næste side)

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                                                  | Side |
|---------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 93/C 6/76                 | nr. 2133/92 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen<br>Om: Sprogkrav i forbindelse med valg .....                                                                                                                               | 37   |
| 93/C 6/77                 | nr. 2145/92 af Petrus Cornelissen til Kommissionen<br>Om: EF-nødhjælp til katastrofeofre .....                                                                                                                                     | 37   |
| 93/C 6/78                 | nr. 2165/92 af Jean-Pierre Raffin til Kommissionen<br>Om: Nedgravning af husholdningsaffald i Rognes (Bouches-du-Rhône) .....                                                                                                      | 37   |
| 93/C 6/79                 | nr. 2180/92 af Joaquim Miranda Da Silva og António Coimbra Martins til Rådet<br>Om: Censur i Portugal i forbindelse med udvælgelsen af kandidater til den europæiske<br>litteraturpris .....                                       | 38   |
| 93/C 6/80                 | nr. 2192/92 af Karel De Gucht til Rådet<br>Om: Undtagelser fra momssatsen (Nederlandene) .....                                                                                                                                     | 38   |
| 93/C 6/81                 | nr. 2195/92 af Christine Crawley til Kommissionen<br>Om: Begrænsning af giftigt affald i EF .....                                                                                                                                  | 39   |
| 93/C 6/82                 | nr. 2243/92 af Sérgio Ribeiro til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Fængslinger og tortur i Spanien — Catalonien .....                                                                                                    | 40   |
| 93/C 6/83                 | nr. 2267/92 af Hedwig Keppelhoff-Wiechert til Kommissionen<br>Om: Ligestilling ved udøvelse af massør-erhvervet .....                                                                                                              | 40   |
| 93/C 6/84                 | nr. 2273/92 af Alexander Langer til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: Flygtninge fra det tidligere Jugoslavien .....                                                                                                      | 41   |
| 93/C 6/85                 | nr. 2309/92 af Pauline Green til Kommissionen<br>Om: Uddannelsesstøtte .....                                                                                                                                                       | 41   |
| 93/C 6/86                 | nr. 2392/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde<br>Om: EF-foranstaltninger til gennemførelse af Lissabon-afgørelsen om ikke at anerkende den<br>jugoslaviske republik Makedonien under dette navn ..... | 41   |

## I

(Meddelelser)

## EUROPA-PARLAMENTET

## BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

## SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1704/91

af Vincenzo Mattina (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(93/C 6/01)

Om: Personalsituationen i Kommissionen

Kommissionen bedes oplyse:

1. Hvor mange midlertidigt ansatte der arbejder i Kommissionen?
2. Hvem disse personer er, og efter hvilke kriterier de er udvalgt?
3. Hvor mange personer, der efter at have bestået en udvælgelsesprøve, er opført på en reserveliste?
4. Hvorfor mange poster besættes med personale med tidsbegrænsede kontrakter, når der findes lange reservelister med unge, der venter på ansættelse?
5. Hvorfor det ikke er muligt at ansætte kandidaterne på reservelisterne som kontraktansatte?
6. Hvorledes den vurderer overvægten inden for alle stillingskategorier af personale med belgisk nationalitet i forhold til andre nationaliteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af António Cardoso e Cunha

(22. september 1992)

1 & 2. Det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat vil direkte få tilsendt oversigter over antallet af midlertidigt ansatte i Kommissionen.

De kriterier, der benyttes ved udvælgelsen af midlertidigt ansatte, bygger på de samme krav om eksamensbeviser, som gælder for tjenestemænd i samme lønklasse, og på erhvervserfaring svarende til de arbejdsopgaver, den ansatte vil få pålagt. Den enkeltes viden og kvalifikationer vurderes på grundlag af kvalifikationsbeviser og tillige ved sædvanligvis mundtlige prøver.

3. Den 15. januar 1992 var der på reservelisterne over kandidater til ansættelse i faste stillinger opført:

- 397 navne i kategori A
- 102 navne i kategori LA
- 196 navne i kategori B
- 511 navne i kategori C
- 112 navne i kategori D.

Disse tal skal ses i lyset af:

- det faktum, at ansættelsesprocedurerne på grundlag af de senest afholdte udvælgelsesprøver først lige er indledt
- det vedtægtsmæssige krav om, at ansættelser foretages på grundlag af reservelister omfattende et antal kandidater, der så vidt muligt er mindst dobbelt så stort som det antal stillinger, der skal besættes
- den almindelige genbesættelse af tjenestemandsstillinger, der hvert år bliver ledige som følge af naturlig afgang (pensionering, fratrædelser etc.)
- nødvendigheden af at sikre en så stor geografisk spredning som mulig.

4. Ansættelsen af kandidater fra udvælgelsesprøverne forsinkes ikke af tilstedeværelsen af midlertidigt ansatte. Det er yderst sjældent, midlertidigt ansatte lægger beslag på faste stillinger.

Det store flertal af de midlertidigt ansatte sidder i midlertidige stillinger, der ikke kan besættes med tjenestemænd, og der er tale om ansatte, som er uundværlige til arbejdsopgaver, der ifølge deres natur er tidsbegrænsede, eller som kræver en grad af teknisk specialisering, der ikke kan findes blandt de fastansatte tjenestemænd, som i højere grad er — og skal være — generalister.

5. Kandidaterne på reservelisterne kan kun ansættes i stillinger, der figurerer i den af budgetmyndigheden godkendte stillingsfortegnelse, og Kommissionen har kun fået tildelt et begrænset antal stillinger, som ikke en gang er tilstrækkeligt til at opfylde dens vigtigste praktiske behov. Det har derfor ikke været muligt at overveje at anvende en del af disse stillinger til oprettelse af den foreslåede interne reserve.

Kommissionen overvejer imidlertid muligheden af som led i rammerne af den nye ansættelsespolitik, som forventes iværksat i nærmeste fremtid, at foretage en samlet årlig ansættelse af tjenestemænd i kategori A ud fra det anslåede behov i det pågældende år.

6. Kommissionen er klar over, at der er en skæv geografisk fordeling inden for visse personalekategorier, og den samarbejder på forskellige områder med medlemsstaterne om at øge antallet af ansatte fra de underrepræsenterede stater. Ifølge de nye retningslinjer for ansættelse i kategori A, som Kommissionen vedtog i juni 1991, skal der lægges større vægt på at opnå en bedre geografisk balance.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2476/91

af Ernest Glinne (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(4. november 1991)

(93/C 6/02)

Om: Levering af militært udstyr til Irak

Dagbladene The Times og Sunday Times kunne hhv. den 27. september og den 28. september 1991 afsløre, at de 44 medlemmer af FN's inspektionshold har været i stand til at identificere et antal vesteuropæiske virksomheder — herunder også filialer —, der har deltaget i overoprustningen af Irak med sofistikerede våben, især på kernevåbenområdet. Af de hundredvis af virksomheder i hele verden, som har lukket øjnene og deltaget i disse transaktioner, er der mange franske, britiske, tyske osv. Det gælder f.eks. H und H Metalform i Dreussteinfurt, Matrix-Churchill i Coventry og Hawker Siddeley. Det er velkendt, at de irakiske myndigheder har lagt FN's

inspektører hindringer i vejen, lige fra det øjeblik disse indledte gennemgangen af de endnu ikke »forsvundne« dokumenter, der hidrørte fra den besynderlige irakiske atomenergikommission, og hvorefter kun en del er blevet videresendt til Det Internationale Energiagentur i Wien ved hjælp af fotokopier og videooptagelser.

Rådet bedes for hvert af de tolv medlemslande forelægge en fuldstændig fortegnelse over de pågældende firmaer, arten af deres indsats og deres krænkelser eller omgåelse af gældende national lov i EF. Det er åbenlyst, at denne lovgivning ikke er fyldestgørende og ikke er blevet anvendt konsekvent af de pågældende myndigheder, heller ikke i de tilfælde, hvor der var tale om ordrer til Irak, som var under mistanke trods sin undertegnelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben for 20 år siden, og som kun manglede 18 måneder i at blive medlem af »atommagternes klub«, bestående af lande, der råder over dette massive ødelæggelsesvåben og tilhørende fremføringsmidler; raketter eller superkanoner.

På hvilken måde er de enkelte love blevet omgået og sat ud af kraft i de tilfælde, hvor de til en vis grad var effektive? Hvilke retlige procedurer vil der nu blive taget i anvendelse over for overtræderne?

Svar <sup>(1)</sup>

(1. december 1992)

Jeg kan forsikre det ærede medlem, at Fællesskabet og dets medlemsstater fuldt ud deler hans bekymring over, at Irak ikke overholder sine internationale forpligtelser, bl.a. med hensyn til ikke-spredning af atomvåben. Fællesskabet og dets medlemsstater spillede en afgørende rolle i de internationale bestræbelser, der førte til, at Iraks masseødelæggelsesvåben blev afsløret og uskadeliggjort i henhold til Sikkerhedsrådets resolution nr. 678. På trods af, at Irak hårdnakket har vildledt inspektionsholdene og lagt hindringer i vejen for deres arbejde, har holdene fremlagt uigendrivelige beviser for, at Irak havde et omfattende og komplekst udviklingsprogram for kernevåben. IAEA har destrueret de vigtigste komponenter af dette program. Men der er stadig uafklarede spørgsmål. Derfor finder Fællesskabet og dets medlemsstater det af afgørende betydning, at det internationale samfund opretholder sit pres mod Irak for at få landet til at rette sig efter samtlige relevante FN-resolitioner, så Irak aldrig mere vil være i stand til at true sine naboer.

Det ærede medlems andre spørgsmål falder uden for EPS's beføjelser.

<sup>(1)</sup> Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det Politiske Samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.



## SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 22/92

af Ben Visser (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(93/C 6/03)

Om: Kommissionens planer om liberalisering og ophævelse af statsmonopolet inden for postsektoren

Idet der henviser til, at Kommissionen agter at offentliggøre en grønbog om postsektoren inden for EF, at kommissionsmedlemmet sir Leon Brittan ifølge presseforlydender skal have udtalt, at han er overbevist om, at statsmonopolet inden for postsektoren bør ophæves og at sektoren fuldstændig bør liberaliseres, at denne sektor har stor økonomisk og social betydning i medlemsstaterne, og at en fuldstændig liberalisering af denne sektor vil berøre 1,3 mio. beskæftigede og påvirke udbuddet af postservice i EF's »urentable« yderområder, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvornår vil grønbogen om postvæsenet være færdig og blive forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at sir Leon Brittans bemærkninger om en fuldstændig ophævelse af statsmonopolet og en fuldstændig liberalisering er i overensstemmelse med grønbogen?
3. Agter Kommissionen at gennemføre foranstaltninger inden for postsektoren, inden Parlamentet har afgivet sin udtalelse?
4. Har Kommissionen hørt fagbevægelsen og forbrugerorganisationerne om de planlagte foranstaltninger?
5. Er Kommissionen enig med fagbevægelsen og forbrugerorganisationerne i, at ophævelsen af statsmonopolet og privatiseringen af sektoren vil få alvorlige følger for de beskæftigede og for udbuddet af postservice i EF's »urentable« randområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af sir Leon Brittan

(7. oktober 1992)

1. Grønbogen om udvikling af det indre marked for posttjenester blev godkendt af Kommissionen på dens møde den 13. maj 1992. Efter offentliggørelsen vil Grønbogen blive forelagt Europa-Parlamentet, hvis medlemmer vil blive opfordret til at tilkendegive deres synspunkter i den konsultationsperiode, der er fastsat.

2. Formålet med Grønbogen er af definere og garantere en universel posttjeneste, som sikrer brugerne en god postservice, der er tilgængelig og prismæssig overkommelig for alle. For at det net, der skal yde en universel posttjeneste kan være levedygtigt, er det nødvendigt, at indrømme særlige og eksklusive rettigheder til de virksomheder, der yder de universelle tjenesteydelser (dvs. de nationale postvæsener). Omfanget af disse monopoliserede ydelser skal dog være direkte proportionelt med behovet for at opretholde en universel posttjeneste.

Når den universelle tjeneste er sikret gennem afgrænsning af monopolområdet, bør der være fri konkurrence for alle de øvrige tjenesteydelser, der ikke falder ind under dette område. Disse målsætninger og sir Leon Brittan's offentlige erklæringer, der bl.a. blev fremsat på den internationale ekspresfragt- og distributionskonference i Amsterdam den 4. juni 1991, er i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-Traktaten, især artikel 59, 86 og 90, stk. 1.

3. Med Kommissionens godkendelse af Grønbogen indledes en konsultationsperiode for alle berørte parter. Efter disse konsultationer vil Kommissionen tage stilling til de fornødne foranstaltninger på grundlag af de oplysninger, den har modtaget. Den agter således ikke at udnytte den beføjelse den har i medfør af artikel 90, stk. 3, til at træffe bindende generelle foranstaltninger inden for postsektoren uden først at have ført omfattende drøftelser med de berørte kredse.

Det ovenfor anførte påvirker dog på ingen måde den forpligtelse, der påhviler Kommissionen til at træffe de fornødne beslutninger i medfør af EØF-Traktatens artikel 85, 86, 90, stk. 1, og 92.

Som Traktatens vogter skal Kommissionen endvidere sikre, at de eksisterende fællesskabsregler for den frie udveksling af tjenesteydelser overholdes (artikel 59 ff.), især hvad angår ydelser, der falder uden for monopolområdet.

4. Inden godkendelse af Grønbogen har der været indledende kontakter med en række fagforeninger og forbrugerorganisationer via bl.a. Internationale du Personnel des PTT (IPPTT), Eurofedop, BEUC og Den Rådgivende Forbrugerkomité (CCC). Disse organisationer samt en række andre, der også betragtes som repræsentative inden for områder med tilknytning til postsektoren, vil blive opfordret til at fremsætte deres formelle synspunkter om Grønbogen under de offentlige konsultationer efter offentliggørelsen.

5. Som anført i svaret på spørgsmål 2 er hovedmålsætningerne i Grønbogen at sikre en tilfredsstillende universel posttjeneste, som er tilgængelig og prismæssig overkommelig for alle (herunder beboere i fjernliggende regioner eller områder, hvor postbesørgelsesniveauet i øjeblikket er utilfredsstillende). Med henblik på virkeliggørelse af disse mål forventes det, at medlemsstaterne fortsat vil indrømme eksklusive rettigheder til deres postvæsener inden for monopolområdet. Det forventes endvidere, at postvæsenerne fortsat vil være aktive inden for områder, der ikke falder ind under monopolområdet.

De konsekvenser, som eventuelle ændringer i tilrettelæggelsen af posttjenesten måtte få for de beskæftigede inden for denne sektor, er naturligvis af stor betydning, og et af de områder, der vil blive drøftet yderligere i den offentlige konsultationsperiode efter Grønbogens offentliggørelse.

---

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 287/92****af Sotiris Kostopoulos (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(24. februar 1992)**(93/C 6/04)***Om:** Nye fabrikker i Attika

Den græske regering arbejder i øjeblikket på et forslag til præsidentielt dekret om opførelse af nye fabrikker i Attika uden hensyntagen til, at der i forvejen er over 3 500 forurenende fabrikker i drift i Athen- og Eleusisområdet. Agter Kommissionen at foreslå de ansvarlige græske ministerier, at de nye fabriksanlæg forsynes med en teknologi, så disse anlæg ikke forurener?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karel Van Miert***(23. september 1992)*

I henhold til den nugældende EF-ret skal det konkrete tilfælde, det ærede medlem har bragt på bane, undersøges nærmere i lyset af følgende direktiver: 84/360/EØF (luftforurening fra industri anlæg), 85/337/EØF (vurdering af indvirkning på miljøet), 80/779/EØF, 82/884/EØF og 85/203/EØF (grænseværdier for luftkvaliteten / luftkvalitetsnormer).

Det er Kommissionens hensigt at rette henvendelse til de græske myndigheder får at få oplyst, hvilke foranstaltninger der måtte være truffet eller planlagt i medfør af bestemmelserne i disse direktiver.

Særlig opmærksomhed ofres på problemerne i form af luftforurening og den forventede indvirkning fra de nye anlæg på koncentrationerne af SO<sub>2</sub>, svævestøv, Pb og NO<sub>2</sub>.

---

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 534/92****af Anita Pollack (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(16. marts 1992)**(93/C 6/05)***Om:** Borgernes rettigheder i henhold til fællesskabsretten

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen og medlemsstaterne truffet for at opfylde behovet for information, rådgivning og repræsentation vedrørende borgernes rettigheder i henhold til fællesskabsretten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Jean Dondelinger***(18. september 1992)*

Kommissionen er glad for det ærede medlems interesse for, hvorledes EF-borgernes sikres adgang til fyldestgørende oplysninger, om deres rettigheder i henhold til EF-retten. Med hensyn til den lovmæssige ramme for en sådan information, henviser Kommissionen til sit svar på de ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 2733/91 <sup>(1)</sup>.

Kommissionen lægger stor vægt på at informere borgerne om deres rettigheder i henhold til fællesskabsretten. F.eks. blev der i 1988 oprettet en EF-retshjælp. Der er tale om et net, bestående af tolv juridiske eksperter (en i hver medlemsstat), som borgerne kan stille spørgsmål (pr. telefon, brev eller direkte) om EF-retten (fri bevægelighed for personer, social sikring, etableringsret mv.) og om dens konsekvenser for deres dagligdag.

Ekspertene kan endvidere, om nødvendigt, rådgive om, hvorledes man kan indbringe en klage for Kommissionen, og oplyse om proceduren i forbindelse med indgivelse af andragender til Europa-Parlamentet.

EF-retshjælpen er den mest direkte måde at informere borgerne på, men det er ikke den eneste måde. Kommissionen har iværksat en række programmer og handlingsplaner, f.eks. en håndbog om Borgernes Europa og Symbiose-nettet. Kommissionen har endvidere udsendt en række vejledninger om socialsikring for arbejdstagere, der bevæger sig inden for Fællesskabet.

I begyndelsen af 1992 gik Symbiose-nettet ind i sin konkrete fase. Der har fundet en række samrådsmøder sted i flere medlemsstater, med deltagelse af repræsentanter for de territoriale myndigheder (nettet har i øjeblikket over 1 000 medlemmer), og nettet er en af de oplysningsforanstaltninger, der er tættest på borgeren og dennes hverdag.

Den megen debat i visse medlemsstater om ratificering af Maastricht-Traktaten viser tydeligt, hvor nødvendigt det er at forsyne borgerne med enkel og præcis information, specielt når det drejer sig om EF-statsborgerskabet og Borgernes Europa.

Adgangen til at opnå fyldestgørende oplysninger om EF-statsborgerskabet bør på den ene side tilskynde EF-borgerne til at benytte sig af deres ret til at stemme, til fri bevægelighed og til at opnå diplomatisk beskyttelse, og på den anden side give mulighed for at få svar på spørgsmål i forbindelse med stemmeret til lokalvalg og den frie bevægelighed for personer.

---

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 345 af 30. 12. 1992.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 596/92**  
**af Sérgio Ribeiro (CG)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
*(19. marts 1992)*  
*(93/C 6/06)*

*Om:* Schengen-aftalerne

Schengen-aftalerne skal om kort tid ratificeres i Portugal. Det drejer sig om væsentlige spørgsmål vedrørende de borgerlige frihedsrettigheder, immigration, narkotika, asylret, terrorisme, udveksling af information mellem politimyndigheder og udlevering af fortrolige oplysninger. Mange af disse områder vil uden tvivl blive indføjet i Traktaterne (som følge af Maastricht-topmødet).

Hvilke præcise beføjelser tildeles politiet og hvad består »Schengen-informationssystemet« af? Hvad har man svaret eller hvorledes agter man at reagere på protesterne fra flygtninge og ikke-fællesskabsarbejdstagere og deres organisationer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Martin Bangemann**  
*(6. oktober 1992)*

Ifølge gennemførelseskonventionen til Schengen-aftalen af 14. juni 1985 indføres der politisamarbejde i almindelighed, og der organiseres i særdeleshed efterforskning og forfølgelse på tværs af grænserne.

Schengen-informationssystemet gør det muligt for de af de kontraherende parter udpegede myndigheder ved hjælp af en automatiseret udspørgningsprocedure at råde over signalelementer af personer og genstande i forbindelse med grænsekontrol og politi- og toldeftersyn og -kontrol inden i landet i overensstemmelse med den nationale ret samt i forbindelse med afvisning, proceduren for udstedelse af visum, udstedelse af opholdstilladelser og tilsyn med udlændige som led i gennemførelsen af nærværende konventions bestemmelser om bevægelighed for personer. Der findes flere bestemmelser om beskyttelse af personlige data og om datasikkerhed inden for SIS.

Med henblik på at få nærmere oplysninger om de to emner henvises det ærede medlem til ordlyden af gennemførelseskonventionen til Schengen-aftalen, som Schengen-gruppen har meddelt Udvalget for Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender, særlig artikel 39 til 47 henholdsvis 92 til 118. Det ærede medlem kan rette spørgsmål herom til formandskabet for Schengen-gruppen, når denne aflægger beretning for Udvalget for Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender.

Da det i spørgsmålet ikke nærmere angives, hvilke indvendinger flygtninge og arbejdstagere fra tredejelande har fremsat, er Kommissionen ikke i stand til at give et passende svar.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 723/92**  
**af Sotiris Kostopoulos (S)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
*(6. april 1992)*  
*(93/C 6/07)*

*Om:* Fremme af EF's samhørighedsfond

Det Europæiske Fællesskabs nye samhørighedsfond ventes at ville begynde at yde økonomisk støtte til de fattige lande i EF fra 1993. Under henvisning til de problemer, som de fattige medlemsstater (f.eks. Grækenland) står overfor, bedes Kommissionen oplyse, i hvilket omfang den har tænkt sig at fremme EF's nye samhørighedsfond inden for rammerne af »Delors-pakken«, samt hvordan pengene vil blive fordelt mellem de interesserede lande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Henning Christophersen**  
*(7. august 1992)*

Kommissionen har foreslået, at Fællesskabet foretager en betydelig forhøjelse af bevillingerne til strukturfondene for perioden 1992—1997.

Det er blandt andet blevet foreslået at forhøje de midler, som i 1992 blev afsat fra strukturfondene til mål nr. 1, med to tredjedele over fem år, således at de i 1997 kommer op på ca. 18 400 mio. ecu.

Hvad angår samhørighedsfonden har Kommissionen for øjeblikket kun udtalt sig om et forslag til en samlet budgetbevilling på ca. 10 mia. ecu for perioden 1993—1997, begyndende med en første bevilling på 1 500 mio. ecu i 1993 og gradvis stigende til 2 500 mio. ecu i 1997.

Under alle omstændigheder er der imidlertid ikke på nuværende tidspunkt forslag om, hvordan fordelingen vil finde sted blandt de medlemsstater, der kan komme i betragtning, og heller ikke om, hvordan midlerne skal fordeles mellem miljø og transport.

Men der vil således for mål nr. 1-områderne i de fire lande, der er berørt af samhørighedsfonden (Grækenland, Irland, Portugal og Spanien), være tale om en samlet forhøjelse af de disponible midler på helt op til 100% i 1997.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 806/92****af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. april 1992)**(93/C 6/08)***Om:** Offentlige indkøb

Kan Kommissionen i betragtning af, at grænsen for obligatorisk udbydelse af offentlige arbejder blev forhøjet til 3 mio. £ (juli 1989) kort efter, at Torfaen-kontrakterne blev indgået (hver til en omtrentlig værdi af 1,5 mio. £ i juni 1989) erklære sig enig i, at værdien af kontrakterne fra et økonomisk synspunkt ikke er af væsentlig betydning?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 807/92****af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. april 1992)**(93/C 6/09)***Om:** Offentlige indkøb

Hvis Kommissionen har besluttet ikke at retsforfølge Torfaen Borough Council for overtrædelse af EF-retten, hvordan kan den da retfærdiggøre tilbageholdelse af EFRU-støtten?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 808/92****af Llewellyn Smith (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(14. april 1992)**(93/C 6/10)***Om:** Offentlige indkøb

Påstandene om, at Torfaen Borough Council skulle have undladt af offentliggøre udbudsbekendtgørelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, er i givet fald denne myndigheds »førstegangsforsæelse«. Kan Kommissionen stå inde får, at bestemmelserne om offentliggørelse ikke er blevet »lempet« for andre lokale myndigheder, og at der ikke har været præcedenstilfælde, hvor manglende offentliggørelse ikke har betydet tab af EFRU-støtte?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne****af Martin Bangemann****på skriftlig forespørgsel****nr. 806/92, nr. 807/92 og nr. 808/92***(4. september 1992)*

Rådets direktiv 89/440/EØF af 18. juli 1989 om ændring af direktiv 71/305/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og

anlægskontrakter (\*) indeholder bestemmelser om, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktivet senest den 18. juli 1990. Direktivet gælder for offentlige bygge- og anlægskontrakter, hvis anslåede værdi eksklusive moms er på mindst 5 000 000 ecu (3 535 775 £).

Rådets direktiv 71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (\*\*) gjaldt for de Torfaen-kontrakter, som det ærede medlem omtaler. Direktivet gælder for offentlige bygge- og anlægskontrakter, hvis anslåede værdi er mindst 1 000 000 ecu (modværdien i pund sterling af dette beløb var i 1989 710 192 £). Værdien af kontrakten i Pontnewynydd var på 1,8 mio. £, og værdien af kontrakten i Griffithstown var på 1,77 mio. £, og begge kontrakter overstiger altså værdien på 1 000 000 ecu.

Det forhold, at denne værdi blev sat op i juli 1990 ved direktiv 89/440/EØF, er uden betydning i denne forbindelse.

Kommissionen undersøgte, hvorvidt Borough of Torfaen ved tildelingen af kontrakterne til de to projekter i Pontnewynydd og Griffithstown overholdt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 71/305/EØF, der behandler de fælles offentlig-gørelsesregler ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter.

På Kommissionens anmodning fremsatte Det Forenede Kongeriges regering sine bemærkninger og indrømmede heri, at Torfaen Borough Council kunne have gjort mere, end det gjorde for at forvisse sig om, at de to udbudsbekendtgørelser var blevet modtaget og offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den har udsendt en vejledning til de ordregivende myndigheder, hvori den anfører, at de bør føre en fortegnelse over alle de udbudsbekendtgørelser, de sender til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. En hertil beføjet medarbejder bør i hvert enkelt tilfælde — sammen med enkelthederne i det offentlige indkøb, udbudsbekendtgørelse drejer sig om — notere afsendelsesdatoen (uanset om bekendtgørelsen er afsendt pr. post, telefax eller telex) og underskrive og datere registreringen. Der skal om nødvendigt anmodes om postkvittering. De ordregivende myndigheder pålægges desuden at holde øje med, at der kvitteres for modtagelsen af udbudsbekendtgørelser, der er blevet afsendt, men for hvis modtagelse der endnu ikke er kvitteret.

Eftersom disse retningslinjer blev udsendt, besluttede Kommissionen ikke at indlede en overtrædelsesprocedure mod Det Forenede Kongerige og hævdede ligeledes sin principielle indvending mod, at disse projekter af overvågningsudvalget blev indstillet til at modtage tilskud fra EFRU under »Industrial South Wales Integrated Development Operational Programme«.

Kommissionen kan bekræfte, at ifølge de oplysninger, den råder over, er de eneste overtrædelser, Torfaen Borough Council har gjort sig skyldig i, den fremgangsmåde, som blev fulgt ved tildelingen af kontrakterne i Pontnewynydd og Griffithstown, og at Torfaen Borough Council bortset fra disse tilfælde ikke har undladt at opfylde direktiverne om indgåelse af offentlige bygge-

og anlægskontrakter. Kommissionen kan ligeledes bekræfte, at den agter at indlede en overtrædelsesprocedure i alle tilfælde, hvor den får kendskab til, at en myndighed i en medlemsstat, hvad enten der er tale om en national eller lokal myndighed, har undladt at overholde de fælles offentliggørelsesregler i EF-direktiverne om offentlige indkøb, og dette uanset om kontrakttildelingsproceduren vedrører et projekt, for hvilket der er indgivet anmodning om støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Hvis det ærede medlem kender til tilfælde, hvor denne fremgangsmåde ikke er blevet fulgt, bedes han underrette Kommissionen herom, så de kan undersøges nærmere.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 210 af 21. 7. 1989.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 868/92

af lord O'Hagan (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 6/11)

Om: Arbejdsmarkedets parter

Kommissionen indhenter for øjeblikket udtalelser fra UNICE.

1. Hvilken forskel vil ratificeringen af forslaget til Unionstraktat få for UNICE's daglige arbejde og status?
2. I hvilket omfang repræsenterer UNICE's faste medlemmer arbejdsgiverorganisationerne i de enkelte medlemsstater?
3. I hvilket omfang kan UNICE siges at repræsentere arbejdsgiverorganisationerne i EF?

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 870/92

af lord O'Hagan (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 6/12)

Om: Arbejdsmarkedets parter

1. Vil arbejdsmarkedets parter interne beslutningsproces i betragtning af den rolle, som de vil få i lovgivningsprocessen, falde ind under Domstolens kompetenceområde?
2. I betragtning af at arbejdsmarkedets parter hverken er demokratisk repræsentative eller politiske kan drages til ansvar, hvilke juridiske muligheder vil skadelidte, som ikke mener, at deres interesser er blevet varetaget i den nye lovgivningsprocedure, så få for at gå til domstolene?

3. Vil den nye EF-ombudsmand føre tilsyn med arbejdsmarkedets parter delttagelse i lovgivningsprocessen?

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 872/92

af lord O'Hagan (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 6/13)

Om: Arbejdsmarkedets parter

1. I hvor mange ansøgerlande lovgiver arbejdsmarkedets parter?
2. I hvilken udstrækning lovgiver arbejdsmarkedets parter i USA og Japan?

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 874/92

af lord O'Hagan (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 6/14)

Om: Arbejdsmarkedets parter

1. Hvilken udstrækning lovgiver arbejdsmarkedets parter uden om parlamenterne i de enkelte medlemsstater?
2. Hvordan håndhæves en sådan lovgivning af domstolene?
3. Skal en sådan lovgivning godkendes af regeringen? Kan regeringen i givet fald ændre lovgivningen?
4. I hvilken udstrækning anses en sådan lovgivning for bindende i henhold til folkeretten?

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 876/92

af lord O'Hagan (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 6/15)

Om: Arbejdsmarkedets parter

Arbejdsmarkedets parter styrkes i Maastricht-Traktaten.

1. Hvor stor en procentdel af arbejdstagerne i de enkelte medlemsstater repræsenterer fagforbundene i EFS?
2. Hvor stor en procentdel af arbejdstagerne i EF repræsenterer ESF?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 878/92**

af lord O'Hagan (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 6/16)

Om: Arbejdsmarkedets parter

1. Hvor mange arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer er ikke repræsenteret i henholdsvis EFS og UNICE?
2. Hvor mange vælgere er udelukket fra dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, fordi de ikke er repræsenteret i EFS eller UNICE?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 880/92**

af lord O'Hagan (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 6/17)

Om: Arbejdsmarkedets parter

Hvilket procentvise fald har der i hvert af de seneste ti år kunne konstateres i antallet af fagforeningsmedlemmer

1. I de enkelte medlemsstater?
2. I EF som helhed?

**Samlet svar**

på skriftlig forespørgsel nr. 868/92, nr. 870/92, nr. 872/92, nr. 874/92, nr. 876/92, nr. 878/92 og nr. 880/92

(7. december 1992)

1. Ifølge EØF-Traktatens sociale bestemmelser (artikel 118) har Kommissionen til opgave at fremme et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne på det sociale område, blandt andet for så vidt angår organisationsretten og retten til kollektive forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

I overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 118 B er det Kommissionen, der skal bestræbe sig på at udvikle dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, og den vil formentlig kunne oplyse om forholdene for arbejdsmarkedets parter i medlemsstaterne og i tredjelande.

Rådet for sit vedkommende ligger ikke inde med oplysninger om arbejdsgangen, repræsentativiteten, strukturen og beføjelserne hos arbejdsmarkedets parters organisationer, hverken i medlemsstaterne eller på europæisk plan.

2. De elleve medlemsstater, der indbyrdes har indgået en aftale, der er nedfældet i den protokol om social- og arbejdsmarkedspolitikken, som blev undertegnet i Maastricht, har vedtaget følgende supplerende bestemmelser på det pågældende område:

- en medlemsstat kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre visse direktiver (artikel 2, stk. 4)
- Kommissionen skal konsultere arbejdsmarkedets parter om de mulige retningslinjer for og indholdet af en fællesskabsindsats før den fremsætter forslag på det sociale og arbejdsmarkedspolitiske område (artikel 3)
- dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan kan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til overenskomstmæssige forbindelser eller aftaler (artikel 4).

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 875/92**

af lord O'Hagan (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(14. april 1992)

(93/C 6/18)

Om: Arbejdsmarkedets parter

Arbejdsmarkedets parters rolle styrkes i Maastricht-Traktaten.

1. Hvor stor en procentdel af arbejdstagerne i de enkelte medlemsstater repræsenterer fagforbundene i EFS?
2. Hvor stor en procentdel af arbejdstagerne i EF repræsenterer EFS?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreu

(5. oktober 1992)

Kommissionen råder ikke over de ønskede oplysninger.

Arbejdsmarkedsparternes repræsentativitet vil blive vurderet i forbindelse med den korrekte anvendelse af den konsultations- og forhandlingsprocedure, der er omhandlet i Maastricht-Traktatens protokol om social- og arbejdsmarkedspolitikken.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 937/92**

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1992)

(93/C 6/19)

Om: Asylansøgere

Ad hoc-gruppen vedrørende Indvandring har nedsat en arbejdsgruppe om edb, der udarbejder et internationalt edb-register med data om uønskede asylansøgere.

1. Hvad indgår der præcis i planerne om en international databank om uønskede indvandrere? Hvorfor og af hvem træffes der afgørelse herom? Hvilket kontrolsystem etableres herved?
2. Præcis hvilken slags data om hvilke kategorier af uønskede indvandrere oplagres i denne databank? I hvilken udstrækning etableres der kontakt med Schengen-informationssystemet (SIS)?
3. I hvilke udstrækning, på hvilken måde og med hvilke midler indsamles der oplysninger om uønskede indvandrere og af hvilken tjenestegren?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Martin Bangemann**

(19. oktober 1992)

Kommissionen kender ikke noget til de oplysninger, som det ærede medlem fremkommer med, og ifølge hvilke en edb-arbejdsgruppe under ad hoc-Gruppen for Indvandring skulle have fået til opgave at udarbejde et internationalt dataregister vedrørende uønskede asylsøgere.

Udkastet til medlemsstaternes konvention om overskridelse af de ydre grænser indeholder bestemmelser om, at der dels skal opstilles en fælles liste over personer, som medlemsstaterne nægter adgang til deres område, dels skal dataene på denne liste udveksles ved hjælp af edb. Det Europæiske Råd i Maastricht har opfordret koordinatorkgruppen vedrørende fri bevægelighed for personer til at undersøge, hvilken struktur det europæiske informationssystem (SIE) skal have og til i første omgang at undersøge muligheden for, at anvendelsen af ordninger, der allerede er indgået aftaler om mellem nogle af medlemsstaterne, udvides til at omfatte alle medlemsstater. Det Europæiske Råd i Lissabon har anmodet om, at udformningen af et instrument vedrørende SIE afsluttes, således at instrumentet om muligt kan undertegnes i anden halvdel af 1992. Arbejdet hermed er i gang.

Kommissionen i 1977 en restriktiv støtteordning, der siden har været gældende.

Mener Kommissionen imidlertid ikke, at det ville være mere positivt at yde en støtte, der gør det muligt at modernisere sektoren og forbedre dens konkurrenceevne i stedet for blot at afhjælpe de sociale konsekvenser af sektorens nedsatte kapacitet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af sir Leon Brittan**

(13. oktober 1992)

Som det ærede medlem påpeger, har der i mange år været strukturel overkapacitet i kunstfibersektoren. I 1990 lå kapacitetsudnyttelsen i denne industri på ca. 80 %, og den faldt til 77 % i 1991.

Vedtagelsen i 1977 af visse regler (<sup>1</sup>), der til stadighed er blevet fornyet, og hvis anvendelsesområde er blevet udvidet, har bidraget til i nogen grad at stabilisere ligevægten mellem udbud og efterspørgsel i den pågældende sektor, idet medlemsstaternes økonomiske støtte til firmaerne i sektoren er gjort betinget af, at deres produktionskapacitet nedskæres.

Kommissionen stiller sig kun positivt over for den statsstøtte, som omfattes af reglerne, hvis den fremskynder eller letter »omstillingsprocessen i industrien, og dermed bidrager til kapacitetsnedskæringer i kunstfiberindustrien«.

Det kan således fastslås, at reglerne medfører, at statsstøtten kommer til at gå i retning af den af det ærede medlem ønskede forbedring af konkurrenceevnen i sektoren.

Det er indlysende, at Kommissionen må anvende lignende regler på støtte, der finansieres af Fællesskabet.

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 186 af 18. 7. 1991.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1007/92

af Concepció Ferrer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. april 1992)

(93/C 6/20)

Om: Støtte til kunstfibersektoren i Fællesskabet

Gennem flere år har der ikke været balance mellem udbud og efterspørgsel inden for kunstfibersektoren i Fællesskabet. Med henblik på at undgå et øget udbud indførte

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1041/92

af Andrea Raggio (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. april 1992)

(93/C 6/21)

Om: Europæisk Virksomhedsuge

EF-rådgivningskontoret i Cagliari — Euro-Infocenter IT 35 — afholder den 26. marts 1992 et møde om EF's politik til fremme af små og mellemstore virksomheder

under titlen »Europæisk Virksomhedsuge«. Emnerne for indlæggene og betingelserne og tidspunkterne for mødet er ikke i overensstemmelse med alle angivelserne i den plan for initiativerne under »Den Europæiske Virksomhedsuge«, som er offentliggjort af GD XXIII. For øvrigt er de sardiske EP-medlemmer udelukket fra initiativet ligesom det sardiske regionalråd. Kort sagt ser det ud til, at dette initiativ under Den Europæiske Virksomhedsuge, som er et prisværdigt initiativ med støtte fra Kommissionen, udnyttes i valgkampen. Vil Kommissionen oplyse, om den har været inddraget i tilrettelæggelsen og finansieringen af dette initiativ?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af António Cardoso e Cunha**

(9. oktober 1992)

Kommissionen har fuldt ud støttet initiativet »Europæisk Erhvervsuge«.

Som led i denne »uge« har hvert medlem af nettene EF-rådgivningskontorer, BC-NET (KVS), der deltager i initiativet, afholdt en række arrangementer — konferencer, workshops, seminarer — om de fællesskabspolitikker, der især berører virksomhederne i deres regioner.

Datoerne for disse arrangementer blev optaget i det samlede program for »ugen«, der er udarbejdet af GD XXIII og udsendt til samtlige net samt til forskellige forhandlingspartnere, herunder medlemmerne af Europa-Parlamentet.

Kommissionen, særlig GD XXIII, har overladt initiativet til medlemmerne af nettene med hensyn til deltagelse i »ugen« og tilrettelæggelse af arrangementer i forbindelse hermed. Den har opfordret alle medlemmerne til at nå ud til et bredt publikum og bevidstgøre såvel virksomhederne som de nationale, regionale og lokale myndigheder.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1126/92

**af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)  
til Det Europæiske Politiske Samarbejde**

(11. maj 1992)

(93/C 6/22)

**Om:** Arrestation af biskopperne i Malawi

Hvordan stiller Det Europæiske Politiske Samarbejde sig til den alvorlige situation på menneskerettighedsområdet i Malawi og til arrestationen af de otte katolske biskopper, som foretoges på baggrund af deres underskrivelse af et brev, hvori situationen kritiseres voldsomt?

**Svar**

(7. december 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater er fortsat bekymrede over situationen i Malawi med hensyn til menneskerettigheder og politisk frihed. Disse bekymringer afspejles i den afgørelse, der blev truffet sammen med andre bilaterale bidragydere på mødet i Det Rådgivende Udvalg i maj om at indskrænke al ikke-humanitær hjælp til Malawi. De noterer sig de skridt, som Malawi for nylig har taget til at bortvejre disse bekymringer, herunder afgørelsen om at tillade IRKK at besøge fængsler i Malawi. Selvom ændringen af loven om beskyttelse af offentlighedens sikkerhed eventuelt vil kunne sætte en stopper for praksis med tilbageholdelse uden retsfremstilling, mener Fællesskabet og dets medlemsstater, at det fremgår af de seneste begivenheder, at der fortsat er behov for store fremskridt.

Fællesskabet og dets medlemsstater vil fortsat gøre Malawis myndigheder bekendt med deres synspunkter, som de også gjorde i tilfældet med intimideringen af de katolske biskopper; de fik derefter forsikringer om, at biskopperne ikke var i fare, og at de frit kunne bevæge sig omkring og varetage kirkehandlinger.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1206/92

**af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)  
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(21. maj 1992)

(93/C 6/23)

**Om:** Nedsættelse af Regionsudvalget

Idet der henvises til Maastricht-aftalerne om nedsættelse af et regionsudvalg (artikel 198 A, B og C) bedes Kommissionen oplyse følgende:

- i hvilket omfang har den været inddraget i nedsættelsen af dette udvalg?
- agter Kommissionen at rette henvendelse til Rådet for at sikre, at udvalget kommer til at bestå af folkevalgte repræsentanter fra de enkelte regioner, og dermed sikre, at der bliver tale om et demokratisk organ?
- hvad agter Kommissionen at foretage sig for at sikre, at udvalget bevarer sin uafhængighed i forhold til Det Økonomiske og Sociale Udvalg?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Bruce Millan**

(24. september 1992)

I juni 1991 forelagde Kommissionen regeringskonferencen et bidrag om oprettelse af et regionsudvalg, som



meget klart afspejler Kommissionens holdning med hensyn til dette udvalgs sammensætning, nemlig at medlemmerne skal være folkevalgte på regionalt eller lokalt niveau.

I Traktaten om Den Europæiske Union (artikel 198 A) indgår denne betingelse imidlertid ikke udtrykkeligt, og det hedder i denne artikel, at udvalgets medlemmer og suppleanter beskikkes af Rådet efter indstilling fra medlemsstaterne.

I Traktaten om Den Europæiske Union indføres regionsudvalget som et organ, der er uafhængigt af Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Det fremgår imidlertid af protokol nr. 16, som er knyttet til nævnte traktat, at »Det Økonomiske og Sociale Udvalg og regionsudvalget har en fælles organisationsstruktur«.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1316/92

af Florus Wijnsbeek (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1992)

(93/C 6/24)

Om: Definition af farlige stoffer

Vil Kommissionen give en oversigt over EF-bestemmelserne om og definitionerne på farlige stoffer?

Vil eller kan Kommissionen desuden samtidig give en oversigt over ulykkesstatistikkerne for disse stoffer?

Finder Kommissionen ikke, at visse produkter, der falder ind under disse bestemmelser, egentlig ikke hører hjemme dér, da ulykkesrisikoen for disse stoffer er yderst begrænset, og transportbrugere og -virksomheder dermed påføres unødigt høje omkostninger, især da der nu stilles strenge krav til kvalifikationsbeviser for chauffører, der transporterer farlige stoffer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karel Van Miert

(19. oktober 1992)

Farlig kemiske stoffer eller præparater er defineret med henblik på forsyning, håndtering og anvendelse i direktiv 67/548/EØF<sup>(1)</sup> og 88/379/EØF<sup>(2)</sup>. Ifølge disse direktiver er et farligt stof eller præparat et, der henhører under en eller flere af de 15 fareklasser, der er specificeret i disse direktiver.

Rådet bekræftede atter gyldigheden af disse definitioner den 30. april 1992, da det vedtog direktiv 92/32/EØF om syvende ændring af direktiv 67/548/EØF.

I forbindelse med transport forstås ved farlige stoffer, stoffer der er klassificerede som farlige i de veletablerede internationale transportregler for de forskellige transportformer (RID, ADR, ADN, IMDG, osv.), som alle bygger på De Forenede Nationers henstillinger om enhver form for transport af farligt gods. Også her klassificeres stofferne i forskellige fareklasser på grundlag af de farer de kan udgøre under transport.

Eurostat indsamler ikke data om ulykker i forbindelse med farlige stoffer.

Et af hovedformålene med ovennævnte direktiver og internationale transportregler er at identificere alle de fysisk-kemiske, toksikologiske og/eller økotoksikologiske egenskaber ved et kemisk stof, der kan udgøre en fare under normal håndtering, transport og anvendelse.

Erfaringerne fra de sidste 25 år med disse EF-forskrifter samt erfaringer med transportreglerne har vist, at mærkningen på et farligt stof eller præparat giver transportøren og brugeren en passende advarsel og henleder opmærksomheden på de foranstaltninger, der skal træffes for at beskytte ham mod disse kemiske stoffers farlige egenskaber.

Kommissionen er af den opfattelse, at alle de kemiske stoffer, der er klassificeret som farlige i henhold til disse direktiv og internationale transportregler, udgør en fare for arbejdstagere, transportører eller brugere, og at omkostningerne ved en rimelig beskyttelse i allerhøjeste grad er berettigede.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 196 af 16. 8. 1967.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 187 af 16. 7. 1988.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1320/92

af Paul Lannoye (V) og Carlos Pimenta (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1992)

(93/C 6/25)

Om: El-produktion — opfølgningen af Europa-Parlamentets beslutning om energi og miljø

I sin beslutning A3-0125/91 <sup>(1)</sup> af 13. juni 1991 anmodede Europa-Parlamentet Kommissionen om, at Rådets henstilling af 8. november 1988 om fremme af samarbejdet mellem offentlige elektricitetsforsyningsvirksomheder og private producenter omsættes til et direktiv og desuden at præcisere, således at ikke blot de juridiske hindringer fjernes, men at der også fastsættes rimelige kontraktmæssige vilkår for salg af elektricitet.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at imødekomme denne beslutning og inden for hvilken frist, idet situationen jo som bekendt er yderst forskellig i de enkelte medlemsstater, og der i hvert fald i grænseområderne vil kunne opstå betydelige konkurrenceforvridninger efter den 1. januar 1993?

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 183 af 15. 7. 1991, s. 303.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af António Cardoso e Cunha**

(4. september 1992)

Rådets henstilling af 8. november 1988 (<sup>1</sup>) vedrører privat produktion af elektrisk energi på grundlag af vedvarende energi og affaldsenergi samt ved kraftvarmeproduktion (VAK).

Forslaget til Rådets direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet (<sup>2</sup>) vedrører VAK-el-produktion ud fra aspekter som liberalisering af produktionen og opførelse af nye ledningsanlæg. Adgangen til ledningsnettet giver mulighed for udvidede afsætningsmuligheder hos et industrielt klientel eller til mange forskellige private forbrugere. Det er ligeledes hensigten, at transmissionsnettet skal give prioritet til den type produktion, som ikke overstiger 25 MW, idet en sådan produktion skal tilbagekøbes til en rimelig pris.

Når først de nye rammer er fastlagt efter vedtagelsen af direktivet om gennemførelsen af det indre marked for elektricitet, vil Kommissionen vurdere hensigtsmæssigheden af at foreslå specifikke foranstaltninger vedrørende VAK-el-produktion.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 335 af 7. 12. 1988.

(<sup>2</sup>) Dok. KOM(91) 548 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1378/92**

**af Concepció Ferrer (PPE)**

**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(5. juni 1992)

(93/C 6/26)

**Om:** Udnyttelsesgraden af bevillingerne til regioner under mål nr. 1

I evalueringen af gennemførelsen af strukturpolitikken i de sidste tre år efter reformen konstaterer Kommissionen, at udnyttelsesgraden af de strukturelle bevillinger til mål nr. 1 er steget.

Kan Kommissionen give oplysninger om udnyttelsesgraden af bevillingerne for hvert af de områder i Fællesskabet, der er i industriel tilbagegang?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Bruce Millan**

(3. september 1992)

De ønskede oplysninger om udnyttelsesgraden af strukturbevillinger i områder i industriel tilbagegang kan findes i Kommissionens meddelelse (<sup>1</sup>) om Fællesskabets strukturpolitik: status og perspektiver (se tabel 5 »finansiel gennemførelse af mål nr. 2« i bilag til kapitel II). Denne tabel sendes direkte til det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(<sup>1</sup>) Dok. KOM(92) 84 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1411/92**

**af Elmar Brok (PPE)**

**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(16. juni 1992)

(93/C 6/27)

**Om:** Transport af cykler med jernbane

Selvom Kommissionen har afskaffet alle toldformaliteter i forbindelse med transport af cykler, udviser de europæiske jernbaneforvaltninger ikke nogen ægte samarbejdsvilje. Hvis man ønsker at indlevere cykler til transport til en italiensk banegård, opkræves der pr. 1. maj 1992 et gebyr, der er seks gange så højt som tidligere, uden at det af den grund går hurtigere.

Har Kommissionen kendskab til dette?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at udarbejde fælles takster og transportbetingelser i hele EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karel Van Miert**

(17. september 1992)

Kommissionen er klar over, at ikke alle kunder er tilfredse med de tjenesteydelser, der ydes med hensyn til international transport af cykler med jernbane. Disse tjenesteydelser henhører under jernbanernes og medlemsstaternes ansvar.

I de nyligt vedtagne bestemmelser om jernbaner fastslås jernbanernes kommercielle uafhængighed samt princippet om, at tjenesteydelser af betydning for offentligheden skal ydes ved hjælp af kontrakter om offentlig tjeneste.

I henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (<sup>1</sup>), kan jernbanevirksomhederne frit... føre kontrol med transportydelserne og disses markedsføring samt fastsætte tarifferne...«.

Endvidere fastslås det i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 1893/91 af 20. juni 1991 om ændring af forordning (EØF) nr. 1191/69 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (<sup>(1)</sup>), at: »For at sikre tilstrækkelige transportydelser, navnlig under hensyntagen til samfunds- og miljømæssige faktorer og til den fysiske planlægning, eller med henblik på at tilbyde bestemte prisbetingelser til fordel for bestemte grupper af rejsende, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder indgå kontrakter om offentlig tjeneste med en transportvirksomhed.«

Disse bestemmelser, hvis gennemførelse påhviler medlemsstaterne, skal sikre, at offentlighedens interesser tages i betragtning.

Uanset den beskrevne situation har Kommissionen fået foretaget en undersøgelse, hvori problemerne ved transport af cykler som bagage med tog analyseres.

Resultaterne af denne undersøgelse er ved at blive gennemgået. I lyset af denne gennemgang kan en yderligere fællesskabsindsats eventuelt vise sig berettiget. For så vidt angår den ændrede situation inden for de italienske jernbaner, som skyldes en omlægning af tjenesterne for at nedsætte driftsunderskuddet, har Kommissionen kontaktet jernbanemyndighederne for at anmode om nærmere oplysninger med hensyn til, hvad der er foreslået.

(<sup>(1)</sup>) EFT nr. L 237 af 24. 8. 1991.

(<sup>(2)</sup>) EFT nr. L 169 af 29. 6. 1991.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1423/92

af Jannis Sakellariou (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 6/28)

**Om:** Gennemskuelighed ved anvendelse af EFRU-midler

Er det korrekt, at regeringerne i de tyske delstater hvert år tilstiller Kommissionen en liste over de enkeltprojekter, der er gennemført som led i EFRU-programmet, og at disse lister ikke er tilgængelige for offentligheden?

Dersom ovenstående er korrekt, hvad er da begrundelsen for, at der ikke kan opnås indsigt i anvendelsen af allerede bevilgede offentlige midler?

Er det Kommissionens hensigt at bidrage til en større overskuelighed på dette område, og hvilke muligheder består der i bekræftende fald herfor?

#### Svar afgivet på Kommissionens vegne af Bruce Millan

(7. september 1992)

1. De ministerier i de tyske delstater, der er ansvarlige for gennemførelsen af EFRU-programmer, fremsender ikke årlige lister over enkeltprojekter, som samfinansieres af EFRU. Ifølge strukturfondsforordningerne skal de årlige statusrapporter ikke indeholde oplysninger om sådanne projekter.

2. Kravene til information om strukturfondenes interventioner er fastlagt i artikel 32 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 (<sup>(1)</sup>). Særlige bestemmelser for EFRU findes i meddelelse til medlemsstaterne (91/C 6/03) (<sup>(2)</sup>). Alle spørgsmål vedrørende information og andre forhold vedrørende strukturfondene kan tages op til overvejelse, når Kommissionen fremlægger forslag til ændring af strukturfondsforordningerne.

(<sup>(1)</sup>) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

(<sup>(2)</sup>) EFT nr. C 6 af 10. 1. 1991.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1437/92

af Rolf Linkohr (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 6/29)

**Om:** Undersøgelse mod to tidligere borgmestre i byen Milano på grund af bestikkelse

1. Har Kommissionen kendskab til, at den italienske statsadvokat har indledt undersøgelser mod to tidligere borgmestre i byen Milano, fordi disse skal have taget imod bestikkelse i forbindelse med indgåelse af bygge- og anlægskontrakter for byen?

2. Har Kommissionen endvidere kendskab til, at over hundrede virksomheder i Lombardiet har udtalt, at de kun ved hjælp af bestikkelse har fået overdraget store kontrakter af by- og kommunalforvaltningerne?

3. Da det i forbindelse med indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter fra en vis størrelse at regne er EF-retten, der gælder, er det nærliggende at få mistanke om, at der ud over den nationale ret også er sket overtrædelse af EF-retten i Italien; dvs. at de ikke-italienske virksomheder, der ikke har betalt bestikkelse, er blevet dårligere stillet. I hvilket omfang agter Kommissionen at anvende overholdelsen af direktivet om øget bekæmpelse af overtrædelser af bestemmelserne i forbindelse med indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter på denne sag?

4. Har Kommissionen til hensigt at gøre brug af mulighederne i dette direktiv og undersøge, om EF-bestemmelserne er blevet overholdt i forbindelse med indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter i Italien?

5. Fører Kommissionen overhovedet kontrol med, om der anvendes lignende fremgangsmåder med bestikkelse i forbindelse med indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter i medlemsstaterne?

6. Agter Kommissionen at underkaste den italienske bestikkelsesaffære en nærmere undersøgelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Martin Bangemann**

(4. september 1992)

1. & 2. I pressen er der blevet omtalt undersøgelser, der er iværksat i Italien med henblik på at fastslå, hvem der er ansvarlig for visse strafbare handlinger over for den italienske offentlige forvaltning. Da der er tale om straffesager, henhører undersøgelserne udelukkende under den italienske domsmyndighed.

3., 4., 5. & 6. Kommissionen følger meget nøje, hvad der sker på området for offentlige indkøb — for så vidt som fællesskabsretten er inddraget — som helhed og i hver enkelt medlemsstat. Den våger over, at medlemsstaterne overholder bestemmelserne på dette område, særlig dem, der findes i direktiverne om samordning af procedurerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler. Formålet med direktiverne er at forbedre gennemsigtigheden og skabe konkurrence i forbindelse med disse aftaler, således at man ved indgåelsen kan forebygge forskelsbehandling, der bl.a. skyldes sådanne fremgangsmåder, som det ærede medlem omtaler. I den forbindelse skal Kommissionen henlede det ærede medlems opmærksomhed på svaret på skriftlig forespørgsel nr. 2976/90 af Richard Simmonds<sup>(1)</sup> og oplyse om, at direktiv 89/665/EØF af 21. december 1991 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter<sup>(2)</sup> har fundet anvendelse i medlemsstaterne siden den 21. december 1991. Direktivet øger mulighederne for at kontrollere, om de ordregivende myndigheders adfærd er forskriftsmæssig.

Hvis Kommissionen i øvrigt i forbindelse med de igangværende strafferetlige procedurer skulle få kendskab til forhold, der vedrører anvendelse af fællesskabsretten, vil den ikke undlade at indlede en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 169.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 177 af 8. 7. 1991.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1441/92**

af Annemarie Goedmakers (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(16. juni 1992)

(93/C 6/30)

Om: Krænkelser af menneskerettighederne i Tcholliré-lejren, Cameroun

Amnesty International berettede den 9. april 1992, at 70 fanger i Tcholliré-lejren siden december 1991 var om-

kommet som følge af sandsynligvis forsætlig underernæring og manglende lægebehandling. Citat: »Each cell (with approximately 10 inmates) is provided with totally inadequate quantities of drinking water in a bucket with the occupants must also use as a toilet.«

De fleste ofre var idømt dødsstraf; en del havde appelleret dommen. Ifølge Camerouns lovgivning skal der i forbindelse med dødsfald blandt fanger, der holdes isoleret, iværksættes en undersøgelse; dette skal endnu ikke være sket.

Amnesty International har i øvrigt allerede tidligere, nemlig i maj 1989 og september 1991, udtalt sin foruroligelse over den dårlige behandling og antallet af dødsfald i fængslerne i Cameroun.

1. Er udenrigsministrene orienteret om denne rapport?
2. Har udenrigsministrene kunnet danne sig en opfattelse af rigtigheden af Amnesty Internationals rapport af 9. april 1992?
3. Hvis rapporten er korrekt, hvilke skridt overvejer de da at tage med henblik på at forbedre fangeres situation i Cameroun?

**Svar**

(7. december 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater har noteret sig Amnesty Internationals rapporter af 9. april og 4. august 1992 samt de undersøgelser, der er foretaget af den Nationale Kommission for Menneskerettigheder og Friheder i maj 1992 vedrørende de hårde vilkår i Tcholliré-fangelejren i Cameroun, hvor der tidligere er sket flere dødsfald blandt fangerne.

Fællesskabet og dets medlemsstater deler det ærede medlems bekymringer over krænkelserne af menneskerettighederne i Cameroun. De vil fortsat følge udviklingen på dette område nøje.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1442/92**

af Alman Metten (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 6/31)

Om: Tjenestemænds pensionsopsparinger og den offentlige nettogæld

1. Falder Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds (ABP) ind under definitionen af »den samlede offentlige sektor«, som omtalt i Traktaten om Oprettelse af Den Europæiske Union, nærmere bestemt i protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud?

2. Skal ABP's opsparede kapital i bekræftende fald modregnes i Nederlandenes offentlige gæld?

3. Er Kommissionen i benægtende fald af den opfattelse, at den offentlige gæld i medlemsstater, hvor pensionsudbetalingerne til tjenestemændene afholdes løbende over skatten, blot i nogen grad kan sammenlignes med den offentlige gæld i medlemsstater, hvor der anvendes et opsparringssystem?

4. På hvilken måde skal forskellen i de ordninger, der anvendes i forbindelse med betalingen af tjenestemandspensioner, efter Kommissionens opfattelse komme til udtryk, når medlemsstaternes konvergensresultater skal vurderes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Henning Christophersen**

(14. oktober 1992)

1. & 2. I protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud henvises der til »den samlede offentlige sektor«, dvs. hele den offentlige administration som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem. Ifølge dette system er autonome pensionskasser forsikringsselskaber der ikke indgår i det offentlige sociale sikringssystem, hvis præmien og den forsikrede risiko står i forhold til hinanden. Dette gælder Algemeen Burgerlijk Pensioensfonds (ABP) i Nederlandene, og denne pensionskasse er derfor klassificeret som forsikringsselskab og ikke som en del af den offentlige sektor.

3. Ifølge protokollen er den offentlige bruttogæld hele den offentlige administrations gæld. Denne sektor, der er klart defineret i nationalregnskabssystemet, er homogen, da den omfatter enheder, der har samme økonomiske rolle. Den offentlige bruttogæld kan danne grundlag for internationale sammenligninger, da det er gælden i en sektor, der er defineret efter samme regler i alle landene.

Pensionskassen ABP, der er klassificeret som forsikringsselskab, forvaltes på basis af en kapital og har opbygget reserver for at kunne opfylde fremtidige krav om udbetaling af pensioner. Eksistensen af disse aktiver berører ikke i regnskabsmæssig henseende størrelsen af den offentlige bruttogæld.

Da de finansielle aktiver har til formål at imødegå de øgede byrder som følge af befolkningens aldring, får de en særlig institutionel betydning, som bevirker, at der kan tages hensyn til dem som en relevant faktor i undersøgelsen af budgetdisciplinen som omhandlet i artikel 104 C i Traktaten om Den Europæiske Union.

4. Når der anvendes samme definitioner i alle medlemsstaterne, påvirker de institutionelle forskelle kun konvergensproceduren, hvis der foretages institutionelle

ændringer. Når der anvendes nøjagtige, fælles definitioner, kan der foretages en sammenligning af medlemsstaternes konvergensresultater.

## SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1458/92

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 6/32)

**Om:** Indførelse af afgift for fagforeninger og institutioner

Den græske regering har for nylig ved lov indført en særavgift på fast ejendom, som også omfatter fagforeninger, institutioner og lign. med godgørende og almennyttige formål, som vel at mærke altid har været fritaget fra enhver form for beskatning af fast ejendom. Indførelsen af denne afgift for fagforeninger og de ovennævnte institutioner udgør et alvorligt problem og betragtes som en særlig forfordeling af disse; det vil uundgåeligt føre til, at adskillige eller alle institutioner må indstille deres virksomhed. Agter Kommissionen at gøre en indsats for at få ophævet denne bestemmelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Christiane Scrivener**

(8. oktober 1992)

Kommissionen har den opfattelse af ifølge nærhedsprincippet skal medlemsstaterne fortsat have ret til at udarbejde og vedtage de bestemmelser, som de måtte ønske.

Kommissionen påtænker ikke at fremsætte forslag om en harmonisering eller en indbyrdes tilnærmelse af de bestemmelser, som finder anvendelse på området for beskatning af foreninger og fonde alt efter, hvilke social- og kulturpolitiske mål der forfølges, og alt efter deres budgetmæssige behov, og uanset om deres virksomhed er begrænset til det nationale område eller ej, eller om de har erhvervsformål eller ej. Disse bestemmelser udgør nemlig ingen hindring for det indre markedes funktion og forvrider ikke konkurrencevilkårene.

Til gengæld har Kommissionen i lighed med statuten for det europæiske selskab foreslået Rådet en forordning om en statut for den europæiske forening, således at foreninger, samtidig med at de bevarer deres særegenhed som personselskaber, kan få fordele af det store marked uden grænser.

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den ligeledes kan gå ind for ethvert tiltag fra medlemsstaternes side, der tager sigte på at fremme udviklingen i denne sektor, som spiller en betydelig rolle i nutidssamfundet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1485/92****af José Lafuente López (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(16. juni 1992)**(93/C 6/33)*

*Om:* EF-ordning for rekruttering af lærerkræfter til universiteterne

Ordningen for rekruttering af lærerkræfter til universiteterne er til stadighed genstand for kritik og skepsis i de fleste EF-lande, idet sammensætningen af bedømmelsesudvalgene, kravene til kandidaternes akademiske kvalifikationer og de nødvendige kvalifikationsbeviser er de vigtigste årsager til, at der gentagne gange fremsættes beskyldninger om »indavl« i forbindelse med rekrutteringen.

På denne baggrund og ud fra et ønske om den garanti, der bør være for at sikre lige muligheder for alle, der søger om ansættelse på universiteter i EF, bør der tilstræbes en ordning for at sikre, at der ikke finder »indavl« sted ved udvælgelsen af lærerkræfter på universiteterne, og at alle kandidater har samme muligheder for at beklæde en stilling som universitetslærer, uden at der gælder andre udvælgelseskriterier end de pågældendes viden og undervisningsfærdighed.

Mener Kommissionen ikke, at den i kraft af sin moralske autoritet burde anbefale en ensartet ordning for rekruttering af lærere til universiteterne i hele EF, hvormed objektiviteten, upartiskheden og hæderligheden ved rekrutteringen til universiteterne i alle medlemsstaterne sikres?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreou**

*(4. september 1992)*

Medlemsstaternes højere uddannelsessystemer afviger fra hinanden på væsentlige punkter alt efter deres respektive historiske udvikling og de forskellige kulturelle, økonomiske og sociale traditioner. Dette giver sig også udslag i forskellige procedurer for udvælgelse af lærerkræfter. Fællesskabet respekterer fuldt ud forskellighederne i de højere uddannelsessystemer og har koncentreret sin indsats om via programmer som ERASMUS, LINGUA, COMETT osv. at fremme samarbejde og udveksling samt udviklingen af en europæisk dimension, men har afholdt sig fra at forsøge at harmonisere de forskellige systemer. Ansvar for tilrettelæggelsen af uddannelsessystemerne, herunder ansættelsesprocedurerne, ligger hos de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne eller hos de højere uddannelsesinstitutioner selv. Det ville derfor ikke være rigtigt af Kommissionen, og den har da heller ikke beføjelse til det, at anbefale, at der indføres en ensartet procedure i hele Fællesskabet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1501/92****af Detlev Samland (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(16. juni 1992)**(93/C 6/34)*

*Om:* Personaleadministration

1. Har Kommissionen kendskab til, at en af dens funktionærer er beskæftiget ved informationskontoret for en anden institution i en af EF's hovedstæder?

2. Kan Kommissionen oplyse ud fra hvilke administrativt retlige principper et sådant »udlån« af funktionærer finder sted, og skal en sådan praksis betragtes som et bidrag til en større mobilitet mellem institutionerne?

3. Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om antallet af funktionærer ved Kommissionen, som er udlånt til andre institutioner, og er der tale om beskæftigelse af den art, som ellers udføres af eksternt ansat personale?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af António Cardoso e Cunha**

*(23. september 1992)*

1. Ja.
2. Den pågældende er ad hoc-udlånt af humanitære årsager i afventning af hans formodentligt snarlige overførsel til denne institution.
3. Der findes ingen andre tilsvarende tilfælde af udlån.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1517/92****af Virginio Bettini (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(16. juni 1992)**(93/C 6/35)*

*Om:* Vejprojekt i Gaverina-kommunen (Italien) og ansøgning om EF-støtte

Mener Kommissionen ikke under henvisning til, at bjergsamfundet i Cavallinadalen i Bergamo-provinsen (Italien) har godkendt et projekt vedrørende vejføring fra Pian Martino til San Vittore i Gaverina Terme-kommunen,

under henvisning til, at der til dette projekt er ansøgt om EF-støtte på grundlag af forordning (EØF) nr. 1401/86 (1),

under henvisning til, at denne vejførings karakteristik, som kaldes »poderale« i virkeligheden er en ganske normal transitvej og

under henvisning til, at dette projekt ikke omfatter bygning af en bro, som derimod er en integreret del af projektet og som vil blive bygget af Gaverina-kommunen og få en maksimumshøjde på 18 m og en længde på 75 m,

1. At dette infrastrukturprojekt først bør behandles efter proceduren for vurdering af virkningerne på miljøet på grund af de væsentlige virkninger, det kan få for bjergmiljøet?
2. Kan Kommissionen oplyse om og hvorfor dette projekt er blandt de projekter, der er berettiget til EF-støtte i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1401/86 under henvisning til planen om at bygge ovennævnte bro?

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 128 af 14. 5. 1986, s. 5.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karel Van Miert**

(26. oktober 1992)

Projektet vedrørende anlæggelse af »bivejen« i kommunen Gaverina mellem Pian Martino og San Vittore synes ikke at falde ind under bilagene til Rådets direktiv 85/337/EØF (<sup>1</sup>) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet.

I henhold til dette direktiv er det kun projekter vedrørende anlæggelse af hovedlandeveje, der henhører under dette direktivs anvendelsesområde, al den stund de er nærmere præciseret i bilag II.

Såfremt det ærede medlem måtte ligge inde med nærmere oplysninger, hvorefter det rent faktisk kan påvises, at dette projekt rummer samtlige de karakteristika, der kendetegner en normal gennemfartsvej, vil Kommissionen meget gerne orienteres herom på mere detaljeret vis.

I programmet for Lombardia, som er godkendt af Kommissionen i medfør af forordning (EØF) nr. 1401/86, er det fastsat, at der for »Comunità Montana Valle Cavallina« i lokaliteten Pian Martino, kommunen Gaverina Terme, kun kan anlægges 600 m bivej i et landdistrikt med samlede udgifter på i alt 200 mio. lire.

De vejbygningsarbejder, der udgør projektet, frembyder en række tekniske karakteristika, som falder inden for rammerne af de grænser, der er sat af Kommissionen for denne form for investeringer, (f.eks. forordning (EØF) nr. 1760/78). Disse grænser lyder på bl.a. 5 m nettobredde uden rabatterne.

Kommissionen er ikke klar over en eventuel ændring af projektets typologi eller forbindelsen med den viadukt, det ærede medlem omtaler, da denne ikke indgår som led i programmet.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1545/92**

**af Sotiris Kostopoulos (S)**

**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(16. juni 1992)

(93/C 6/36)

**Om:** Beskyttelse af de såkaldte »små sprog« i Fællesskabet

Ligeberettigelsen af de ni sprog er i dag en hævdevunden realitet i Det Europæiske Fællesskabs institutioner. I den senere tid er der dog både i betænkninger, der er blevet forelagt i Europa-Parlamentet, og offentliggørelser i pressen ofte blevet slået til lyd for nødvendigheden af at indføre tre til fire arbejdssprog inden for visse af EF's funktioner, ikke mindst i lyset af Fællesskabets udvidelse med nye medlemsstater. Især understreges behovet for at skære ned på oversættelserne af Kommissionens og Rådets dokumenter med henblik på at begrænse de såkaldte administrative udgifter. Ønsker Kommissionen at give udtryk for sin holdning i dette spørgsmål? Finder den det vigtigt at beskytte de såkaldte »små sprog« i Fællesskabet, herunder f.eks. græsk, som er et rigt sprog, der for en stor dels vedkommende udgør grundlaget for den europæiske kultur?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Jacques Delors**

(20. oktober 1992)

Ifølge det princip om flersprogethed, der gælder for EF's institutioner, anses alle medlemsstaternes officielle sprog også som Fællesskabets officielle sprog og arbejdssprog.

Retsgrundlaget for dette princip er EØF-Traktatens artikel 217, ifølge hvilken Rådet med enstemmighed fastlægger den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område. På grundlag heraf foreskrev Rådet i artikel 1 i forordning nr. 1 af 6. oktober 1958, som ændret ved de forskellige tiltrædelsesakter, at (alle medlemsstaternes sprog skulle være) »de officielle sprog og arbejdssprogene for Fællesskabets institutioner«. I samme forordnings artikel 4 hedder det endvidere, at »forordninger eller andre dokumenter, der er almengyldige, affattes på de (i øjeblikket ni) officielle sprog«.

Der er altså ligeberettigelse mellem alle medlemsstaternes officielle sprog, og gennemførelsen af dette princip, i demokratiets ånd, sikrer, at der tages højde for den rige europæiske kulturarv, herunder sprogene.

For at Fællesskabet kan leve op til sine sproglige forpligtelser, bestræber EF-Kommissionens oversættelsestjeneste sig desuden på i vidt omfang at anvende edb til tekstbehandling, dokumentations- og terminologiarbejde, elektronisk post og administration — alt sammen

områder, hvor EF-sprogene, herunder græsk, sikres ligeberettigelse.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1547/92

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 6/37)

Om: Moms på blomsterdyrkning

Kan Kommissionen oplyse, hvilke momssatser eller tilsvarende afgifter de forskellige medlemsstater opkræver på pryddplanter?

Er det rigtigt, at de nederlandske blomsterdyrkere nyder godt af en undtagelsesordning, hvorved en eventuel afgiftsforhøjelse kan udsættes til begyndelsen af 1997?

Er der også for andre landes vedkommende tale om sådanne undtagelsesordninger?

Hvorledes agter Kommissionen i bekræftende fald at imødegå konkurrencefordrejningen mellem de medlemsstater, hvor en sådan undtagelsesordning eksisterer, og de medlemsstater, som ikke nyder godt af denne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Christinae Scrivener

(2. oktober 1992)

Så vidt Kommissionen bekendt, gælder der for øjeblikket følgende momssatser for blomster og pryddplanter i medlemsstaterne:

|                        |          |
|------------------------|----------|
| Belgien                | 19,5 %   |
| Danmark                | 25 %     |
| Tyskland               | 7 %      |
| Grækenland             | 6 % (*)  |
| Frankrig               | 18,6 %   |
| Irland                 | 21 % (*) |
| Italien                | 9 %      |
| Luxembourg             | 6 %      |
| Nederlandene           | 6 %      |
| Spanien                | 15 %     |
| Portugal               | 16 %     |
| Det Forenede Kongerige | 17,5 %   |

Spøgsålet om, hvilken sats der skal gælde for sådanne varer fra 1993, drøftes for øjeblikket i Rådet i forbindelse med godkendelsen af et forslag til direktiv om indbyrdes tilnærmelse af momssatserne. Kommissionen vil herunder bestræbe sig for at sikre, at der træffes passende forholdsregler mod enhver form for konkurrencefordrejning.

(\*) Grækenland og Italien: eksklusive afskårne blomster.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1590/92

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juni 1992)

(93/C 6/38)

Om: NOW-programmet

Af emnebladene om fællesskabsinitiativerne fremgår det, at Belgien i 1991 har fået tildelt følgende beløb til gennemførelse af NOW-programmet:

— 1 596 mio. ecu (nr. 918057)

— 1 758 mio. ecu (nr. 918014).

Begge initiativer henhører under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

Kan Kommissionen for de enkelte programmers vedkommende oplyse følgende:

1. Midlernes konkrete anvendelse og
2. Omfanget af de forskellige myndigheders egne bidrag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreou

(15. september 1992)

De beløb, der er tildelt de operationelle programmer, der henhører under EF-initiativet NOW, der dækker årene 1991 til 1993, andrager 1 596 mio. ecu (Vlaamse Gemeenschap — det flamske sprogsamfund) og 1 758 mio ecu (Communauté Française — det franske sprogsamfund).

Der er ingen planer om støtte fra EFRU, der hvad de operationelle NOW-programmer angår kun yder støtte til projekter i de regioner, der henhører under mål nr. 1.

Fordelingen af ovennævnte midler på de operationelle programmers forskellige foranstaltninger er som følger;

#### Vlaamse Gemeenschap

- 5,2 % virksomhedsoprettelse
- 85,0 % erhvervsorientering og -vejledning samt kompetencegivende uddannelse
- 6,7 % børnepasning
- 2,9 % faglig bistand.

#### Communauté Française

- 10 % virksomhedsoprettelse
- 25 % erhvervsorientering og -vejledning



- 60 % kompetencegivende uddannelse
- Ved alle disse foranstaltninger er der taget hensyn til målgruppernes særlige forhold, især gennem børnepasningsordninger
- 5 % faglig bistand.

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt nøjagtigt kendskab til fordelingen af de to sprogsamfunds egne bidrag (i alt 55 % af det samlede budget for de operationelle programmer), idet det er de nationale myndigheder, der har det fulde ansvar for udvælgelsen af projekterne, men finansieringen vil ligesom gennemførelsen af projekterne blive gjort til genstand for en opfølgning, som Kommissionen deltager i som medlem af tilsynsudvalgene.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1614/92

af Fernand Herman (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1992)

(93/C 6/39)

**Om:** Kønsbetinget forskelsbehandling på pensionsområdet

Jeg skal i den forbindelse henviser til skriftlig forespørgsel nr. 626/91 <sup>(1)</sup> af Christopher Jackson af 15. april 1991 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Vasso Papandreu's svar af 16. juli 1991. Der henvises i svaret til, at »kønsbetinget forskelsbehandling med hensyn til alderen for opnåelse af pension« er i modstrid med princippet om ligeløn til mænd og kvinder.

Med hensyn til den belgiske pensionsordning forholder det sig således:

- at der systematisk opkræves et »bidrag«, som ikke giver nogen som helst rettigheder (maksimum). Dette var korrekt, hvis der var tale om beskatning, men ikke når der er tale om »bidrag«
- at en kvinde, der har betalt samme bidrag som en mand i samme periode, under alle omstændigheder får højere pension (i 1989: 85 %)
- at kombinationen af de to bestemmelser ofte fører til, at en mand får lavere pension end en kvinde, der har betalt et lavere bidrag i en kortere periode.

Den første bestemmelse strider efter min mening imod princippet om borgernes lighed for loven og henhører således under den belgiske voldgiftsret.

Den anden bestemmelse er en direkte overtrædelse af Rom-Traktatens artikel 119.

Kan Kommissionen tilslutte sig min vurdering?

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 311 af 2. 12. 1991, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreu

(21. september 1992)

Hvad angår spørgsmålet om systematisk opkrævning af bidrag til den belgiske ordning uden at dette giver nogen rettigheder, kan Kommissionen kun bekræfte, at det her drejer sig om national ret, som ikke hører ind under Fællesskabets kompetence.

Hvad angår spørgsmålet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de sociale sikringsordninger, bør det understreges, at artikel 119 i EØF-Traktaten kun omhandler de ikke lovbestemte erhvervstilknyttede ordninger for lønmodtagere.

Den belgiske pensionsordning er en lovfæstet ordning, som ikke omfattes af artikel 119 i Traktaten. I en af sine først domme har EF-Domstolen (dom af 25. maj 1971 — sag 80/70, Gabrielle Defrenne mod den belgiske stat) præciseret at sociale sikringsordninger eller -ydelser, der direkte omfattes af lovgivningen, som ikke er genstand for forhandling i virksomheden eller i den pågældende erhvervssektor, som obligatorisk gælder for generelle arbejdstagergrupper, eller som inden for rammerne af en lovfæstet og generel ordning specielt omfatter visse grupper af arbejdstagere, ikke falder ind under den definition af løn, der er fastsat i artikel 119 i Traktaten.

Det gælder navnlig alderspensionsordningerne, som er lovfæstede og som finansieres af arbejdstagere og arbejdsgivere og eventuelt offentlige myndigheder og derfor ikke har at gøre med ansættelsesforhold, men med socialpolitik.

Spørgsmålet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til de lovbestemte sociale sikringsordninger omfattes allerede af et direktiv, der er vedtaget den 19. december 1978 (direktiv 79/7/EØF).

Dette direktiv omfatter ikke efterladte ydelser og familieydelser. I øvrigt er det i henhold til artikel 7, stk. 1a ikke til hinder for opretholdelse af kønsbestemt aldersdifferentiering ved tildeling af alders- eller arbejdsophørs-pensioner. Således kan en mand, der har samme antal forsikringsår som en kvinde, få tildelt en lavere arbejdsophørspension end kvinden, hvis han ikke opfylder kravet om beskæftigelsesår i henhold til den nationale lovgivning og i overensstemmelse med fællesskabsretten.

For at sikre ligebehandling inden for de sociale sikringsordninger har Kommissionen den 23. oktober 1987 forelagt et forslag til direktiv <sup>(1)</sup>.

Der foreslås to muligheder til løsning af problemet vedrørende pensionsalder:

- samme alder for begge køn
- fleksibel pensionering på samme betingelser for mænd og kvinder.

Dette direktivforslag er stadig ikke vedtaget af ministerrådet til trods for positive udtalelser fra Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Kommissionen gør endvidere opmærksom på, at Domstolen er blevet anmodet om en præjudiciel afgørelse i en sag ved arbejdsretten i Antwerpen, om hvorvidt det er i overensstemmelse med fællesskabsretten at anvende forskellige metoder ved beregning af pension til mænd og kvinder (sag C-154/92, Van Cant mod ONP).

<sup>(1)</sup> Dok. KOM(87) 494 endelig udg.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1668/92

af Gérard Fuchs (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juli 1992)

(93/C 6/40)

Om: EF's industripolitik

I lederen i tidsskriftet »Objectif 92«, der bærer titlen »Où à la politique industrielle de la Communauté« (Ja til EF's industripolitik), anfører den næstformand i Kommissionen, der har det indre marked som ansvarsområde, følgende:

»Maastricht har ikke betegnet et vendepunkt... Ligesom i dag vil der heller ikke for fremtiden blive igangsat nogen handlingsprogrammer til milliardbeløb... for ved hjælp af »Bruxelles-penge« at bidrage til etableringen af »strategiske« industrier... Efter Kommissionens opfattelse vil initiativer med henblik på at lede de strukturelle ændringer ind i en given retning ikke have nogen særlige chancer«.

Hvorledes vurderer Kommissionen lanceringen af det amerikanske rumprogram »Apollo« og det japanske informatikprogram af »femte generation«?

Er Kommissionen af den opfattelse, at disse to (blandt mange andre) programmer ikke har øvet en betydelig indflydelse på vor tids industrielle udvikling og givet de pågældende aktører betydelige industrielle fordele?

Kan Kommissionen forklare, hvorfor EF bør afholde sig fra den form for engagement eller udelukkende bør overlade det til EF-medlemsstaterne sammen at tage initiativer på dette område?

Mener Kommissionen, at kun det umiddelbart rentable er nyttigt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Martin Bangemann

(2. oktober 1992)

I efteråret 1990 vedtog Kommissionen en meddelelse om »Industripolitik i et åbent og konkurrencebaseret miljø«. Herefter traf Rådet konklusionerne af denne meddelelse, og ligeledes udtrykte Europa-Parlamentet i sin betænkning tilslutning til de industripolitiske hovedlinjer, som Kommissionen har fremlagt.

Siden har Kommissionen vedtaget en række meddelelser, der konkretiserer denne horisontale fremgangsmåde for forskellige industrisektorer, og som præciserer, hvorledes de horisontale industripolitiske instrumenter kan imødegå og løse disse industriers særlige problemer. Det drejer sig om den elektroniske industri, søfartsindustrien, tekstilindustrien samt bil- og flyindustrien.

Samtidig har der vist sig et absolut behov for at styrke de industripolitiske instrumenter. I fortsættelsen af de nye bestemmelser i Maastricht-Traktaten har Kommissionen blandt andet foreslået foranstaltninger, der skal lette de industrielle forandringer hvad angår forskning, udvikling og innovation, uddannelse samt infrastruktur. Det drejer sig om politikker på mellemlang og lang sigt, der vil kunne styrke industriens konkurrenceevne.

Hertil kommer en række andre forholdsregler fra Fællesskabets side. Den Monetære Union vil gennem sin virkning på rentesatserne kunne forbedre finansieringsvilkårene for virksomhedernes investeringer. Miljø og SMV-politikkerne vil ligeledes kunne påvirke den europæiske industris konkurrenceevne.

Ved at benytte alle disse instrumenter vil EF bedst kunne sikre, at der sker en varig forbedring af industriens konkurrenceevne.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1704/92

af William Newton Dunn (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juli 1992)

(93/C 6/41)

Om: Utilfredsstillende tilrettelæggelse af en konference, som blev finansieret af Kommissionen

En konference om liggehøns velfærd, der blev afholdt den 23. marts 1992, blev støttet økonomisk af Kommis-

sionen. Listen over indbydelser var begrænset, og der var blandt de indbudte kun få producenter med praktiske erfaringer. Debatten var afbalanceret, og en række videnskabelige dokumenter blev forelagt. Imidlertid blev der af formanden fremsat konklusioner og henstillinger på konferencen, som ikke var repræsentative for drøftelserne. På mødet blev der fremsat og foreslået en række ændringsforslag, men disse blev ignoreret af formanden.

Hvilken betydning vil Kommissionen tillægge »konklusionerne« fra denne »konference«? Er Kommissionen tilfreds med fortsat at finansiere seminarer af denne art, som er i den grad urepræsentative og utilfredsstillende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Ray Mac Sharry  
(30. september 1992)

I henhold til artikel 9 i direktiv 86/113/EØF<sup>(1)</sup> om fastlæggelse af mindstekrav vedrørende beskyttelse af burhøns skal Kommissionen inden den 1. januar 1993 forelægge en rapport om den videnskabelige udvikling for så vidt angår høns' trivsel under forskellige opdrætningsformer samt om bestemmelserne i bilaget til direktivet. I forbindelse med rapportens udarbejdelse anmodede Kommissionens tjenestegrene European Conference Group on the Protection of Farm Animals (Ecopfa) om at tilrettelægge et seminar med deltagelse af forskere og repræsentanter for erhverv og myndigheder for at drøfte den seneste udvikling i alternativerne til burhøns og et udkast til rapport om dette emne fra Den Videnskabelige veterinærkomité.

Selv om mange af de inviterede erhvervsrepræsentanter ikke deltog, blev der på seminaret fremlagt værdifulde bidrag fra producenter med erfaringer inden for både burhønsdrift og alternative systemer.

Den sidste eftermiddag under seminaret forsøgte formanden at opnå bred enighed om de konklusioner, der kunne drages af de fremlagte papirer og drøftelserne, således som det er sket på tidligere Ecopfa seminarer og konferencer. Dette viste sig dog at være umuligt, så forslaget blev trukket tilbage. Da formålet med seminaret var at forsyne Kommissionen med oplysninger om de tekniske fremskridt på dette område, var en sådan resolution under alle omstændigheder unødvendig.

Seminaret var repræsentativt for den vifte af synspunkter, der findes på dette område, og særdeles tilfredsstillende i den forstand, at det gav en oversigt over de tekniske fremskridt siden direktivets vedtagelse og en platform for de forskellige synspunkter om udvikling af burhønsdrift.

I lighed med tidligere seminarer og konferencer, der er blev tilrettelagt af Ecopfa og samlede repræsentanter for dyrevelfærdsorganisationer og erhverv, var dette seminar en stor succes, og Kommissionens tjenestegrene vil i fremtiden afgjort tilskynde til en sådan dialog.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 95 af 10. 4. 1986.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1717/92

af Louis Lauga (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. juli 1992)

(93/C 6/42)

Om: Foranstaltninger til fremme af rydningen af underskov

I mange af EF-landene er skovbrande årsag til alvorlige økonomiske tab og ødelæggelse af økosystemet i de ramte områder.

Rydning af underskoven kunne i de fleste tilfælde gøre det muligt at forhindre, at brandene breder sig. Dette rydningsarbejde sidestilles imidlertid på europæisk plan med dræning- og vandingsarbejder, hvorfor den normale momssats er gældende.

Hvilke ændringer agter Kommissionen at foretage på afgiftsområdet med henblik på at få indført en vejledende reduceret momssats, der kan tilskynde til, at man i større udstrækning rydder underskoven?

Hvilke foranstaltningen kan EF tænkes at træffe for at fremme rydningen af underskoven, såfremt der ikke er planer om at foretage en sådan afgiftsændring?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Christiane Scrivener

(7. oktober 1992)

I forbindelse med den igangværende behandling af forslaget til direktiv om tilnærmelse af momssatserne drøfter Rådet bl.a., hvilken momssats der skal gælde for landbrugs- og skovarbejde fra 1993.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1724/92**  
**af Madron Seligman (PPE)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
(1. juli 1992)  
(93/C 6/43)

*Om:* Ikke-spredningstraktaten og staterne i det tidligere Sovjetunionen

Er alle stater i det tidligere Sovjetunionen bundet af ikke-spredningstraktaten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Antonio Cardoso e Cunha**  
(5. oktober 1992)

Den Russiske Føderation er som atommagt deltager i traktaten om ikke-spredning af atomvåben.

Pr. 30. juni 1992 var ingen andre stater i det tidligere Sovjetunionen deltagere i traktaten.

Den 31. december 1991 udsendte Fællesskabet og medlemsstaterne en erklæring om bl.a. de republikker, som sammen med Rusland udgør Statssamfundet af Uafhængige Stater, og deres tiltrædelse af traktaten som atomvåbenfrie stater.

Fællesskabet og medlemsstaterne opfordrer alle uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen (uden for Den Russiske Føderation) til hurtigst muligt at tiltræde traktaten som atomvåbenfrie stater.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1734/92**  
**af Miguel Arias Cañete (PPE)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
(1. juli 1992)  
(93/C 6/44)

*Om:* Register over fartøjer

Kommissionen er ved at datamatisere registeret over fællesskabsfartøjer.

Kan Kommissionen fremlægge en liste over de fartøjer med en perpendicular længde på over 12 m, der er opført i registeret over spanske fartøjer med hjemstedshavn i provinsen Almeria med angivelse af fartøjets længde, tonnage, maskineffekt, registreringshavn, navn og fiskeredskaber?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1735/92**  
**af Miguel Arias Cañete (PPE)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
(1. juli 1992)  
(93/C 6/45)

*Om:* Register over fartøjer

Kommissionen er ved at datamatisere registeret over fællesskabsfartøjer.

Kan Kommissionen fremlægge en liste over de fartøjer med en perpendicular længde på over 12 m, der er opført i registeret over spanske fartøjer med en hjemstedshavn i provinsen Huelva med angivelse af fartøjets længde, tonnage, maskineffekt, registreringshavn, navn og fiskeredskaber?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1736/92**  
**af Miguel Arias Cañete (PPE)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
(1. juli 1992)  
(93/C 6/46)

*Om:* Register over fartøjer

Kommissionen er ved at datamatisere registeret over fællesskabsfartøjer.

Kan Kommissionen fremlægge en liste over de fartøjer med en perpendicular længde på over 12 m, der er opført i registeret over spanske fartøjer med en hjemstedshavn i provinsen Cádiz med angivelse af fartøjets længde, tonnage, maskineffekt, registreringshavn, navn og fiskeredskaber?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Manuel Marín**  
**på skriftlig forespørgsel**  
**nr. 1734/92, nr. 1735/92 og nr. 1736/92**  
(22. september 1992)

Kommissionen er i stand til at opstille en liste over fartøjer af en længde på over 12 m mellem perpendicularerne, der er anført i den spanske fortegnelse over fiskerflåden, opført efter den provins, hvori de er registreret, og med angivelse af de ønskede oplysninger.

For at sikre, at oplysningerne behandles fortroligt i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 163/89, videregiver Kommissionen ikke sådanne data.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1745/92****af Sotiris Kostopoulos (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. juli 1992)**(93/C 6/47)*

**Om:** Flytningen af landsbyen Komanos ved Kozani

I landsbyen Komanos ved Kozani trues de 850 indbyggere sundhed af forureningen fra det offentlige el-selskab DEI's brunkulsbrud. Befolkningen rammes af bronkitis, rinitis og bindehindebetændelse. Ifølge en nylig undersøgelse foretaget af eksperter fra lungeklinikken tilknyttet Aristoteles-Universitetet i Thessaloniki har 57% af Komanos' befolkning i årevis lidt af bronkitis og 44% af rinitis. Desuden viser 60,9% af befolkningen symptomer på øjenirritationer, og 48% lider af bindehindebetændelse. Det er derfor blevet besluttet at flytte landsbyens indbyggere til et nærliggende område. Omkostningerne forbundet med evakueringen forventes at blive over 20 mia. dr. Kan Kommissionen oplyse, om og på hvilke betingelser EF ville kunne dække omkostningerne forbundet med evakueringen af landsbyen Komanos?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Bruce Millan**

*(23. september 1992)*

Kommissionen har hverken kendskab til det problem, som det ærede medlem bringer op, eller til planen om at flytte indbyggere i landsbyen Komanos.

Hvis Kommissionens tjenestegrene får nøjagtige oplysninger om udgifternes art, kan de eventuelt behandle en ansøgning fra de kompetente græske myndigheder som led i det operationelle program for den pågældende region.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1774/92****af Yves Verwaerde (LDR)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(2. juli 1992)**(93/C 6/48)*

**Om:** Bidrag fra Den Europæiske Socialfond i 1991

Som led i bekæmpelsen af langtidsarbejdsløsheden og faglig integrering af unge modtog Frankrig i 1991 et beløb på 5,9 mio. ecu fra Den Europæiske Socialfond; dette

beløb er meget lille i forhold til de samlede bevillinger til dette formål, der var på 1 537 mio. ecu.

Finder Kommissionen, at dette er tilfredsstillende, når Frankrig står over for et stadig stigende antal arbejdsløse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreou**

*(29. september 1992)*

Kommissionen har i sin beslutning af 20. december 1989 godkendt udarbejdelsen af en fællesskabsstøtteramme (FSR) for tilskud fra Den Europæiske Socialfond til foranstaltninger, der træffes med henblik på at opfylde mål nr. 3 og 4 i Frankrig i perioden fra den 1. januar 1990 til den 31. december 1992.

Støtterammen indeholder bestemmelse om en bevillingsramme for hele perioden på 1 938 mio. ecu, hvoraf 872 mio. ecu skal afholdes af Den Europæiske Socialfond og resten af de nationale, regionale eller lokale myndigheder. Det kan oplyses, at beløbet blev fordelt på følgende måde:

- 416 mio. ecu til mål nr. 3 (langtidsledighed)
- 456 mio. ecu til mål nr. 4 (indslusning af de unge på arbejdsmarkedet).

Til gennemførelsen af fællesskabsstøtterammen har Kommissionen den 2. august 1990 vedtaget to operationelle programmer dækkende samme periode, hvor Frankrig fik tildelt:

- 404 mio. ecu til bekæmpelse af langtidsledigheden
- 467 mio. ecu til indslusning af de unge på arbejdsmarkedet.

For 1991 beløber støtten til Frankrig fra Den Europæiske Socialfond sig til:

- 140 617 978 ecu i faste 1989-priser til bekæmpelse af langtidsledigheden
- 158 424 528 ecu i faste 1989-priser til indslusning af de unge på arbejdsmarkedet.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1834/92****af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(6. juli 1992)**(93/C 6/49)*

**Om:** Afrikas sorte næsehorn

Endnu et af Afrikas dyr er ved at forsvinde på grund af det hæmningsløse krybskytteri og den ulovlige handel. Der

dræbes tusindvis af afrikanske sorte næsehorn, hvis horn anslås til op til 10 000 US \$ pr. kg. på de asiatiske markeder. Det er betegnende, at der i 1974 fandtes 65 000 sorte næsehorn, der især levede i Sydafrika og Tanzania, hvorimod der i dag kun findes knap 4 000. Verdensnaturfonden og Den Internationale Union for Natur- og Ressourcebevarelse leder bestræbelserne på at begrænse jagten på og handelen med horn af sorte næsehorn og har i dette øjemed åbnet kontorer i de afrikanske lande, hvor den ulovlige jagt foregår, samt i Asien med henblik på at sætte et stopper for denne handel. Agter Kommissionen at gøre en indsats for at beskytte det sorte næsehorn? Hvilken?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karel van Miert**

(23. oktober 1992)

Al handel med dele af og produkter fra næsehorn er strengt forbudt i henhold til Konventionen om international Handel med udryddelsestruede Dyr og Planter (CITES), som gennemføres i EF i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 3626/82 <sup>(1)</sup>.

Desværre har virkningen for det sorte næsehorns bevarelsestatus mæssige status af denne internationale foranstaltning indtil nu været minimal.

Kommissionen støtter fuldt ud den aktion, som WWF og andre naturbeskyttelsesorganisationer har iværksat, og Kommissionen vil over budgetpost nr. B7-5040 yde et bidrag på 250 000 ecu til forberedelse af WWF's næsehornsprogram med henblik på udarbejdelse og iværksættelse af en handlingsplan til bevarelse af det sorte næsehorn. Denne handlingsplan koncentrerer sig i seks af de vigtigste afrikanske hjemlande, nemlig: Zimbabwe, Kenya, Namibia, Cameroun, Tanzania og Botswana.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982.

#### **SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1851/92**

**af Sérgio Ribeiro (CG)**

**til Rådet for De Europæiske Fællesskaber**

(23. juli 1992)

(93/C 6/50)

**Om:** EF og Det Rådgivende Udvalg om Indonesien (CGI)

Den 16. og 17. juli 1992 afholdes det første møde i Det Rådgivende Udvalg om Indonesien (CGI), som afløser

Den Mellemstatslige Gruppe for Indonesien (IGGI), hvor Nederlandene havde formandskabet. Tilsyneladende opfyldes med nedsættelsen af CGI de betingelser, der blev stillet af Indonesien som følge af Nederlandenes holdning i IGGI, idet dette land rejste spørgsmålet om respekt for menneskerettighederne i Indonesien og knyttede dette til spørgsmålet om samarbejde. De nederlandske synspunkter svarer til dem, Europa-Parlamentet flere gange har givet udtryk for.

Rådet bedes derfor oplyse, om EF vil være repræsenteret på mødet i CGI og på hvilket niveau, og hvilken holdning Fællesskabet vil indtage med hensyn til spørgsmålet om samarbejde og respekt for menneskerettighederne.

**Svar <sup>(1)</sup>**

(7. december 1992)

En række medlemsstater var repræsenteret på mødet i Det Rådgivende Udvalg om Indonesien (CGI) den 16. og 17. juli 1992. På Fællesskabets og dets medlemsstaters vegne fremsatte formandskabet i tilslutning til mødet en erklæring over for den indonesiske delegationschef, hvori der blev gjort opmærksom på, at Fællesskabet og dets medlemsstater fortsat er bekymrede over menneskerettighedssituationen i Indonesien og Østtimor.

<sup>(1)</sup> Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det Politiske Samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.

#### **SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1862/92**

**af Wilhelm Piecyk (S)**

**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(23. juli 1992)

(93/C 6/51)

**Om:** EF-støttemidler til Schleswig-Holstein

Af hvilken størrelse og til hvilke enkelte foranstaltninger/projekter er der i 1990 og 1991 blevet ydet støtte til Schleswig-Holstein fra:

1. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)?
2. Den Europæiske Socialfond (ESF)?
3. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen?

4. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen; herunder omstrukturering/fremme af fiskeri og akvakultur?
5. Det Europæiske Fællesskabs forskningsprogrammer?
6. Det Europæiske Fællesskabs programmer inden for energiområdet?
7. Det Europæiske Fællesskabs programmer inden for miljøområdet?
8. Midler fra EKSF henholdsvis EIB?
9. Det Europæiske Fællesskabs programmer for fremme af uddannelse og udveksling af unge?
10. Det Europæiske Fællesskabs programmer på det kulturelle og det sociale område?
11. Andre programmer henholdsvis EF-budgetposter (f.eks. støtte til kvinder, støtte til sproglige/kulturelle mindretal osv.)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Henning Christophersen

(10. november 1992)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1889/92

af Claude Desama og Kenneth Collins (S)  
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1992)

(93/C 6/52)

Om: CO<sub>2</sub>-afgift og energieffektivitet

Af konklusionerne fra samlingen i Rådet (energi og miljø) den 29. oktober 1990 fremgår det, at en stabilisering af CO<sub>2</sub>-emissionerne på 1990-niveauet frem til år 2000 er et politisk mål for EF i forbindelse med afhjælpningen af den globale klimaforandring, og der angives ligeledes en række oplysninger om, hvilke midler og instrumenter der kan anvendes.

Under samlingen i Rådet (energi og miljø) den 13. december 1991 indledtes en fællesskabsstrategi, som sigter mod at begrænse CO<sub>2</sub>-emissionerne og forbedre energieffektiviteten på baggrund af forslag fra Kommissionen på disse områder.

Påtænker Rådet at udarbejde en principerklæring om dette og andre initiativer med henblik på De Forenede

Nationers konference om miljø og udvikling, som afholdes i Rio de Janeiro i juni 1992?

Vil Rådet foretage en forhåndsvurdering af de følgevirkninger, eventuelle EF-initiativer ville få for EF's miljøpolitik, det indre marked på energiområdet og respekten for de kompromiser medlemsstaterne har indgået vedrørende begrænsning af emissionen af CO<sub>2</sub> og andre affaldsgasser fra forbrændingsprocesser, som bidrager til den globale klimaforandring?

Svar

(7. december 1992)

Som svar på det første af de spørgsmål, de ærede parlamentsmedlemmer har stillet, henvises der til, at Fællesskabet og dets medlemsstater i forbindelse med undertegnelse i Rio af konventionen om klimaændringer på ny bekræftede konklusionerne fra samlingen i Rådet (energi og miljø) den 29. oktober 1990, som gentages i konklusionerne fra de efterfølgende samlinger i Rådet, bl.a. den 13. december 1991 samt den 5. og den 26. maj 1992.

Ministrene oplyste i denne sammenhæng, at de vil videreføre arbejdet med Kommissionens forslag til en »fællesskabsstrategi til begrænsning af emissionen af kuldioxid og forbedring af energieffektiviteten«, og opfordrede alle lande til at træffe foranstaltninger og indgå forpligtelser, der svarer til de af Fællesskabet og dets medlemsstater truffede foranstaltninger og indgåede forpligtelser.

I samme øjemed forelagde Kommissionen den 4. juni 1992 Rådet et forslag til direktiv om indførelse af en afgift på CO<sub>2</sub>-emissioner og energi, den 24. juni 1992 et forslag til beslutning om en overvågningsmekanisme for emissionen af CO<sub>2</sub> og andre drivhusgasser i Fællesskabet, den 3. juli 1992 et forslag til beslutning om fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (ALTENER-programmet) og den 7. juli 1992 et forslag til direktiv om begrænsning af kuldioxidemissionen og om forbedring af energieffektiviteten (i forlængelse af SAVE-programmet). Rådet afventer Europa-Parlamentets udtalelse om disse forslag.

Endvidere noterede Det Europæiske Råd i Lissabon (den 26. og 27. juni 1992) sig med tilfredshed de resultater, der blev opnået på De Forenede Nationers miljøkonference, og understregede, at Fællesskabet og dets medlemsstater er rede til at forpligte sig til at gennemføre følgende otte-punktsplan:

- at ratificere konventionen om klimaændringer og offentliggøre nationale planer for gennemførelse heraf
- at offentliggøre nationale planer for en aktion angående biodiversitet og at lægge grunden til ratifikation af den pågældende konvention

- at offentliggøre nationale planer for gennemførelsen af principperne vedrørende skove
- at offentliggøre nationale planer for gennemførelsen af Rio-erklæringen og Agenda 21
- at yde økonomisk støtte til udviklingslandene til gennemførelse af Agenda 21 ved hjælp af offentlig udviklingsbistand (ODA) og at komplettere Den Globale Miljøfacilitet (GEF)
- at vise vejen på FN's Generalforsamling i 1992 i forbindelse med oprettelsen af en kommission for bæredygtig udvikling
- at gøre deres indflydelse gældende i forbindelse med en international plan for revision af principperne vedrørende skove og ørkendannelse
- at vise vejen med henblik på at omstrukturere Den Globale Miljøfacilitet (GEF), så den i tide kan indføres som en permanent finansieringsmekanisme for konventionerne om klimændringer og biodiversitet.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1904/92

af lord O'Hagan (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1992)

(93/C 6/53)

Om: Ændring af frivillig privat sygesikringsordning for pensionerede medarbejdere

Det hævdes, at GEC og Siemens har berøvet 2 000 tidligere Plessey-ansatte deres frivillige sygeforsikring efter at have erhvervet Plessey i Det Forenede Kongerige ved en fjendtlig overtagelse i 1989.

1. Er dette lovligt i henhold til EF-retten?
2. Vil Kommissionen tage affære?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreou

(15. oktober 1992)

Rådets direktiv 77/187/EØF<sup>(1)</sup> om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af virksomheder vedrører ikke overtagelser som følge af aktie-

opkøb. Den situation, som det ærede medlem nævner, falder derfor uden for fællesskabslovgivningen om overførsel af virksomheder.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1915/92

af Anna Catasta (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1992)

(93/C 6/54)

Om: Gennemførelse af adfærdskodeksen om beskyttelse af kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen

Rådet vedtog den 29. maj 1990 en resolution om beskyttelse af kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen<sup>(1)</sup>.

Endvidere har Kommissionen forelagt et udkast til henstilling af 30. juli 1991 om beskyttelse af mænds og kvinders værdighed på arbejdspladsen samt en adfærdskodeks i forlængelse heraf (SEK(91) 1397).

I denne forbindelse vedtog Europa-Parlamentet den 22. oktober 1991 en lovgivningsmæssig beslutning (A3-0264/91)<sup>(2)</sup> om denne henstilling.

Hvorledes agter Kommissionen at gennemføre adfærdskodeksen, og påtænker den navnlig at udpege en »fortrolig rådgiver« inden for sine egne strukturer?

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 157 af 27. 6. 1990, s. 3.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 305 af 25. 11. 1991, s. 36.

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Antonio Cardoso e Cunha

(5. oktober 1992)

Ledsageforanstaltningerne til det andet handlingsprogram om positive særforanstaltninger til fordel for de kvindelige ansatte i Kommissionen (1992—1996), der i nærmeste fremtid vil blive vedtaget af Kommissionen, indeholder bestemmelser om at iværksætte de foranstaltninger, der er fastsat i adfærdskodeksen til bekæmpelse af sexchikane, som er vedlagt som bilag til henstillingen om beskyttelse af mænds og kvinders værdighed på arbejdspladsen.

Kommissionen har dog allerede i en meddelelse til sit personale i oktober 1990 mindet om den klagendes rettigheder og oplyst, hvem klager kan stiles til, nemlig den berørte persons overordnede, personaleombudsmanden og velfærdstjenesten, lægetjenesten, kontoret for vedtægten og disciplinære spørgsmål under Generaldirektoratet for Personale og Administration og formanden for Det Paritetiske Ligestillingsudvalg.



**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1919/92**

af Paul Staes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1992)

(93/C 6/55)

*Om:* Anvendelse af Seveso-direktivet

I henhold til artikel 12 i direktiv 82/501/EØF <sup>(1)</sup> om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter opretter Kommissionen et kartotek over de større uheld, der er indtruffet på medlemsstaternes område.

Kan Kommissionen forelægge en liste over de større uheld, der er indtruffet i de enkelte medlemsstater, med angivelse af følgende:

- tid og sted for uheldet
- virksomhedens navn
- de kemiske stoffer, der eventuelt er frigjort i miljøet
- årsagen til uheldet
- antallet af døde og sårede og skaden på miljøet
- den anslåede økonomiske skade
- evaluering af, hvordan nødplanen har virket?

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karel Van Miert**

(21. oktober 1992)

De oplysninger, det ærede medlem anmoder om, fremgår af det dokument, der i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 82/501/EØF er blevet udarbejdet og offentliggjort af Kommissionens Fælles Forskningscenter med betegnelsen: »Major Accident Reporting System — Lessons Learned from Accidents Notified«. Dette dokument, som er udarbejdet på grundlag af de disponible oplysninger vedrørende 97 forskellige ulykker, der har fundet sted på EF-medlemsstaternes territorium i tidsrummet 1981—1990, er nu ved at blive ajourført. Dette dokument indeholder ingen nærmere præciseringer om f.eks. navnet på den virksomhed eller det sted, hvor ulykken har fundet sted, da viden herom er blevet anset for ikke at være strengt nødvendig for gennemførelsen af målsætningerne i artikel 12.

En genpart af dette dokument tilstilles direkte det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1920/92**

af Marijke Van Hemeldonck (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1992)

(93/C 6/56)

*Om:* Gennemførelse af budgetpost B3-106

Kan man udlede af Kommissionens svar på min skriftlige forespørgsel nr. 0220/92 <sup>(1)</sup>, at medlemskab af en af de nationale komiteer i Det Europæiske Kontor for Mindre Udbredte Sprog er en betingelse for at få støtte via budgetpost B3-106?

Hvor er det blevet besluttet og af hvem, at det kun på nationalt og territorielt grundlag kan fastsættes, hvad der er mindretalssprog og -kulturer?

Var det hensigten at udelukke sprog og kulturer som f.eks. sigøjnersprogene og jiddisch?

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 285 af 3. 11. 1992, s. 11.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreou**

(5. oktober 1992)

Kommissionen gør under ingen omstændigheder støtte til et projekt til fordel for et mindretalssprog betinget af medlemskab af en af de nationale komiteer i Det Europæiske Kontor for Mindre Udbredte Sprog.

På EF-plan har der aldrig været tale om at begrænse mindretalssprog og -kulturer gennem en udelukkende »national og territorial« definition, og Kommissionen tager afstand fra enhver diskrimination mellem de traditionelle mindretalssprog i Europa på grundlag af deres »territoriale« eller »nationale« status.

Derfor har Kommissionen naturligvis heller aldrig haft til hensigt at udelukke sigøjnersprogene og jiddisch.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1930/92**

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1992)

(93/C 6/57)

*Om:* Fællesskabets sigøjnere

Den voksende racisme rettes næsten altid mod personer eller folk, som bevarer kendetegn på en anden identitet. Har Kommissionen, eftersom den ved, at sigøjnerne er et af de kendteste mindretal i Europa med fællesskabsstatsborgerskab, til hensigt at gennemføre et detaljeret studie

om sigøjnerfolkets livsbetingelser i alle medlemsstater med henblik på fremsættelse af en række forslag til fuldstændig sikring af dette folks politiske rettigheder og frihedsrettigheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreou  
(16. oktober 1992)**

Kommissionen henviser det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 407/89 af Patterson <sup>(1)</sup>. Den gør endvidere opmærksom på, at den på baggrund af Rådets resolution af 22. maj 1989 <sup>(2)</sup> har prioriteret spørgsmålet om skolegang for børn af sigøjnere. Den har i den forbindelse foretaget en undersøgelse af skolegang for børn af sigøjnere og andre ikke-bofaste personer, offentliggjort i 1986.

I brochureform offentliggjordes i 1988 en kortfattet orientering om de hidtidige drøftelser og foranstaltninger.

I tidsskriftet Interface, der finansieres af Kommissionen og udkommer på fire sprog, behandles spørgsmålet om skolegang og uddannelse af sigøjnere og deres børn, samtidig med at der gives information om mere generelle emner. Der tages også hensyn til sigøjnerne i de prioriterede målsætninger for programmet til bekæmpelse af marginalisering og fattigdom.

På et møde i Bruxelles den 29. maj 1991, hvori der deltog flere sigøjner-organisationer, blev der lagt vægt på betydningen af at finde konkrete løsninger på de problemer, det ærede medlem nævner.

Kommissionen har for nylig bedt et forskningsinstitut om en undersøgelse af sigøjnerorganisationernes situation og sigøjnernes hverdag; resultaterne vil foreligge i begyndelsen af 1993.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 303 af 3. 12. 1990.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 153 af 21. 6. 1989.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1932/92  
af Sotiris Kostopoulos (NI)  
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber  
(23. juli 1992)  
(93/C 6/58)**

**Om: Udsættelse for ikke-ioniserende stråling**

Det er et faktum, at kilderne til ikke-ioniserende stråling mangedobles i industrilandene på en sådan måde, at

befolkningerne udsættes for stadig større strålingsniveauer. Har Kommissionen under henvisning til, at det af forebyggende grunde er nødvendigt at reducere udsættelsen for ikke-ioniserende stråling i henhold til henstillinger fra Verdenssundhedsorganisationen, til hensigt at udarbejde en strategi på grundlag af teknologiske og strukturelle ændringer med henblik på en begrænsning af elektromagnetisk forurening som følge af transport og fordeling af elektricitet, elektriske husholdningsartikler, teknologi, som anvendes af industri og virksomheder, telekommunikation osv.?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreou  
(21. oktober 1992)**

Spørgsmålet om risikoen i forbindelse med ikke-ioniserende stråling er blevet rejst af forskellige medlemmer af Europa-Parlamentet. Det ærede medlem henvises til de svar, som Kommissionen har givet på skriftlige forespørgsler nr. 1733/90 af Vertemati og Carniti <sup>(1)</sup>, nr. 1956/91 af Papayannakis <sup>(2)</sup> og nr. 2132/91 af Vernier <sup>(3)</sup>.

Kommissionen vil gerne gentage, at ingen undersøgelse af risikoen ved udsættelse for lavfrekvente elektromagnetiske felter med sikkerhed påviser, at det er forbundet med kræftfare for fostre, børn og voksne at bo nær større elektricitetsforsyningsanlæg, at bruge elektriske apparater eller at arbejde inden for elektrobranchen eller med elektronik og telekommunikation. Medlemsstaterne træffer generelt foranstaltninger til helbredsbeskyttelse mod risikoen i forbindelse med el-kraftledningers påvirkning af mennesket, og Kommissionen indsamler oplysninger om disse. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og andre internationale organisationer har ligeledes fremsat henstillinger, hvor der gøres opmærksom på denne risiko, og Kommissionen vil senere fremsætte forslag vedrørende minimumssikkerheds- og sundhedskrav som led i beskyttelsen af arbejdstagerne mod fysiske agenser på arbejdspladsen.

Kommissionen har ikke til hensigt at udarbejde en strategi for de teknologiske og strukturelle ændringer, som det ærede medlem foreslår, da der ikke foreligger bevis for kræftisiko i forbindelse med ikke-ioniserende stråling.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 70 af 18. 3. 1991.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 202 af 10. 8. 1992.

<sup>(3)</sup> EFT nr. C 183 af 20. 7. 1992.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1951/92**  
**af Anita Pollack (S)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
*(1. september 1992)*  
*(93/C 6/59)*

**Om:** Organdonorkort

Findes der et europæisk udbredt anerkendt organdonorkort i lighed med det kort, der findes i Det Forenede Kongerige, og som nyder udbredt anerkendelse samt kan bæres af enhver person, der er villig til at afgive vitale organer, efter personens død?

Hvis der ikke findes et sådant system, har der da været drøftelser i gang om at indføre et sådant kort?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Vasso Papandreou**  
*(2. oktober 1992)*

Brug af organdonorkort er en af de måder, hvorpå en person kan tilkendegive sit samtykke til at afgive organer efter sin død. Der findes imidlertid ikke nogen fælles europæisk ordning med et almindeligt anerkendt organdonorkort, og Kommissionen er ikke bekendt med, at der skulle have været formelle drøftelser om at indføre et sådant kort på europæisk plan eller vurdere de forskellige måder, hvorpå man kan udtrykke samtykke til fjernelse af organer efter døden.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1952/92**  
**af Anita Pollack (S)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
*(1. september 1992)*  
*(93/C 6/60)*

**Om:** Anerkendelse af eksamensbeviser

Hvad gør Kommissionen for at fremme anerkendelsen af eksamensbeviser for videregående og højere uddannelse i tredjelande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Martin Bangemann**  
*(6. oktober 1992)*

Spørgsmålet kan fortolkes på to måder: enten går det på tredjelandes anerkendelse af eksamensbeviser, der er udstedt af Fællesskabets medlemsstater, eller også tager det sigte på problemerne omkring medlemsstaternes anerkendelse af eksamensbeviser, der er opnået i tredjelande.

- a) bestemmelser om tredjelandes anerkendelse — med henblik på udøvelse af erhvervsvirksomhed — af kvalifikationer, der er opnået i Fællesskabet, findes indtil videre kun i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. I aftalen, der blev undertegnet den 2. maj 1992, men som endnu ikke er ratificeret af de kontraherende parter, står der, at fællesskabsbestemmelserne om anerkendelse af eksamensbeviser skal udvides til at omfatte medlemmerne af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), og at det skal ske på grundlag af gensidighedsprincippet.

Den kommende Almindelige Overenskomst om Handel og Tjenesteydelser (GATS — General Agreement on Trade and Services) vil også, men i mere begrænset omfang og under ganske bestemte omstændigheder kunne fremme anerkendelse af erhvervskvalifikationer

- b) for så vidt angår den anden side af spørgsmålet, nemlig EF-medlemsstaternes anerkendelse af kvalifikationer, der er opnået i tredjelande af EF-borgere, som af erhvervsmæssige årsager ønsker at flytte til et EF-land, findes der visse fællesskabsbestemmelser om, at kvalifikationer, der er opnået i tredjelande, skal tages i betragtning. I den forbindelse må der sondres mellem flytning fra et tredjeland til en medlemsstat i Fællesskabet (første hypotese) og flytning fra en medlemsstat til en anden (anden hypotese).

I første hypotese henhører anerkendelsen af et eksamensbevis fra et tredjeland under medlemsstaternes beføjelser. De skal imidlertid efter Kommissionens opfattelse overholde fællesskabsrettens almindelige principper samt de mindstekriterier for uddannelse, der findes i sektordirektiverne for visse erhverv inden for syge- og sundhedsvæsenet og for arkitekter.

I anden hypotese findes der i direktiv 89/48/EØF <sup>(1)</sup> om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videreuddannelse af mindst tre års varighed særskilte bestemmelser om uddannelser, der udelukkende eller i overvejende grad er gennemgået i et tredjeland. Direktivet finder anvendelse, såfremt eksamensbevisets indehaver har en erhvervs erfaring på tre år attesteret af den første medlemsstat, som har anerkendt det i et tredjeland udstedte eksamensbevis.

Den 18. juni 1992 vedtog Rådet direktiv 92/51/EØF <sup>(2)</sup> om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF. Det indeholder lignende bestemmelser som dem, der findes i direktiv 89/48/EØF, der omtales i foregående afsnit (se især artikel 1, litra a) og b), i direktiv 92/51/EØF).

Sektordirektiverne indeholder ingen bestemmelser, der pålægger en medlemsstat at tage hensyn til en kvalifikation, der er opnået i et tredjeland og anerkendt af en anden medlemsstat. Kommissionen undersøger for tiden i samarbejde med medlemsstaterne, om det er betimeligt at ændre disse bestemmelser i

retning af de generelle ordningers bestemmelser under hensyntagen til forskellene mellem de generelle ordninger og sektordirektiverne.

Akademisk anerkendelse af eksamensbeviser eller titler samt af deluddannelser eller hele uddannelser henhører under medlemsstaternes beføjelser.

Kommissionen arbejder imidlertid på at fremme udvekslingen af oplysninger i Det Europæiske Fællesskabs net af nationale informationscentre vedrørende akademisk uddannelse (NARIC).

Kommissionen har indtil videre ingen planer om nye tiltag på området.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1955/92**  
**af Raymonde Dury (S)**  
**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**  
*(1. september 1992)*  
*(93/C 6/61)*

**Om:** EUROFORM, NOW og HORIZON i Belgien

Hvilke projekter og programmer finansieres i Belgien af Kommissionen under EF's initiativer EUROFORM, NOW og HORIZON?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne**  
**af Vasso Papandreou**  
*(30. september 1992)*

**NOW**

Kommissionen har i 1991 godkendt to operationelle programmer for Belgien som led i fællesskabsinitiativet NOW. Den nederlandsktalende del er blevet tildelt et vejledende beløb på 1,596 mio. ecu og den fransktalende del 1,758 mio. ecu. Den budgetmæssige fordeling pr. sprogområde for de i de operationelle programmer foreslåede foranstaltninger er som følger:

*Den fransktalende del:*

- oprettelse af virksomheder: 10 %
- uddannelsesforberedende aktiviteter (rådgivning og oplysning): 25 %
- kompetencegivende uddannelse: 60 %. For alle disse foranstaltninger gælder det, at modulerne tilpasses målgruppens særlige situation (bl.a. ved at der tilbydes børnepasning).

- supplerende teknisk bistand: 5 %

*Den nederlandsktalende del:*

- oprettelse af virksomheder: 5,2 %
- uddannelsesforberedende aktiviteter (rådgivning og oplysning) og kompetencegivende uddannelse: 85,0 %
- supplerende børnepasningsmuligheder: 6,7 %
- supplerende teknisk bistand: 2,9 %.

I første omgang er der blevet godkendt ni projekter i den fransktalende del og otte projekter i den nederlandsktalende del. Ved udvælgelsen ses der på, om projekterne vedrører ovennævnte foranstaltninger, der er godkendt af Kommissionen.

En række andre projekter er ved at blive gennemgået, og der vil snart ske en udvælgelse.

**HORIZON**

Kommissionen godkendte i 1991 en række operationelle programmer for Belgien som led i HORIZON-initiativet. Bevillingen hertil fordeler sig med 1,164 mio. ecu til den nederlandsktalende del og 1,279 mio. ecu til den fransktalende del.

I den nederlandsktalende del finansieres projekter, der vedrører en eller flere af følgende foranstaltninger:

- handicappede
  - erhvervsuddannelse, uddannelse af undervisere, udarbejdelse af integrationsmodeller med baggrund i den indhøstede erfaring, udveksling af erfaringer og eksperter
  - oprettelse og udvikling af informationsnet
  - støtte til oprettelse af små og mellemstore virksomheder
- dårligt stillede befolkningsgrupper
  - oplysning og erhvervsvejledning, oprettelse af ledsagestrukturer
  - uddannelse af undervisere og oprettelse af net til udbredelse af typeprojekter.

I den fransktalende del finansieres en række projekter, der omfatter en eller flere af følgende foranstaltninger:

- handicappede
  - uddannelse i ny teknologi
  - uddannelse af undervisere
  - oprettelse af kooperativer
  - styrkelse af HELIOS-programmet og HANDY-NET-systemet
- dårligt stillede befolkningsgrupper
  - uddannelse af undervisere

- erhvervsuddannelse
- ledsageforanstaltninger med henblik på erhvervsmæssig integration
- mangestrengede foranstaltninger.

Der blev i første omgang godkendt 15 projekter i den fransktalende del og 20 i den nederlandsktalende del. Ved udvælgelsen ses der på, om projekterne vedrører de ovennævnte foranstaltninger, der er godkendt af Kommissionen.

En række andre projekter er ved at blive gennemgået, og der vil ske en udvælgelse i de kommende uger.

### EUROFORM

Det beløb, der er tildelt de operationelle programmer under EUROFORM-initiativet for årene 1991—1993, fordeler sig med 3,192 mio. ecu til den nederlandsktalende del og 3,515 mio. ecu til den fransktalende del.

I den nederlandsktalende del finansieres en række projekter, der omfatter en eller flere af følgende foranstaltninger:

- uddannelse rettet mod bestemte sektorer
- uddannelse rettet mod nye jobprofiler
- oplæringsforanstaltninger for risikogrupperne
- teknisk bistand.

I den fransktalende del finansieres en række projekter, der omfatter en eller flere af følgende foranstaltninger:

- uddannelse inden for teknologi
- nye kompetenceområder
- fornyende foranstaltninger
- teknisk bistand.

Der er indtil videre blevet udvalgt 17 projekter i den nederlandsktalende del og 10 projekter i den fransktalende del. I begge sprogområder er der endnu bevillinger til rådighed.

### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1960/92

af Dimitrios Dessylas (CG)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1992)

(93/C 6/62)

Om: Sultestrejke blandt syv tyrkiske og kurdiske politiske flygtninge i Grækenland

Syv tyrkiske og kurdiske politiske flygtninge, som er anbragt i isolation i fængslet Koridallós i Grækenland,

befinder sig på 17. dag i sultestrejke i protest mod de ubegrundede og svære anklager, som myndighederne har rettet mod dem, mod de uacceptable omstændigheder i forbindelse med deres tilbageholdelse og mod truslen om, at de vil blive udleveret til Tyrkiet (med alvorlig fare for deres liv), på trods af at de har anmodet de græske myndigheder om politisk asyl.

Fire af dem (Tamer Erkoc, Koshar Hasan, Haydar Eroglu og Yilmaz Uguzhan) er tilhængere af venstrefløjsorganisationen Dev-Sol Gücler. De har været fængslet siden 16. januar 1992, uden at der har været fremlagt beviser mod dem, ene og alene på grundlag af politimyndighedernes påstande, ifølge hvilke Tamer Erkocs fingeraftryk fandtes på en molotovcocktail! De anmoder om, at isolationen bringes til ophør, at de øjeblikkeligt frigives, og at der straks indledes retssag mod dem.

De øvrige tre (Seyho Karaman og Sultan Taslioglu, medlemmer af organisationen THKO-C Acilciler, samt Faruk Kizilaslan, medlem af organisationen »16. juli«) forfølges af de tyrkiske myndigheder på grund af deres politiske virksomhed. De vil være i alvorlig fare, hvis de udleveres til Tyrkiet, på trods af at de har anmodet de græske myndigheder om politisk asyl.

EPS bedes meddele, hvilke henvendelser det agter at rette til de græske myndigheder om ovennævnte krænkelser af internationale konventioner og af menneskerettighederne med henblik på øjeblikkelig frigivelse af og tildeling af politisk asyl til de syv sultestrejkende tyrkiske og kurdiske politiske flygtninge?

### Svar

(7. december 1992)

Det af det ærede parlamentsmedlem stillede spørgsmål henhører ikke under Det Politiske Samarbejdes kompetence.

### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2004/92

af Alex Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 6/63)

Om: Euratom-inspektioner

Agter Kommissionen på baggrund af skriftlig forespørgsel nr. 2513/91 (\*) at tage skridt til at sørge for, at Euratom får det nødvendige kendskab til beregningerne vedrørende konstruktion af atomspræghoveder, således

at Euratom's inspektører kan foretage en velunderbygget kvalitativ og kvantitativ bedømmelse af konsekvenserne, hvis det under Euratom's kontrolbesøg eller i forbindelse med den efterfølgende evaluering viser sig, at der er forsvundet nukleart materiale?

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 168 af 4. 7. 1992, S. 16.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Antonio Cardoso e Cunha**

(19. oktober 1992)

Kommissionen har i overensstemmelse med kapitel VII i Euratom-Traktaten forvisset sig om, at malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer ikke anvendes til andre formål end de af brugerne angivne.

For at opfylde målene i Traktaten og de aftaler, der er indgået med tredjelande eller en international organisation, er det ikke nødvendigt at have kendskab til beregninger om atomsprænghoveder ud over det kendskab, der kan fås fra offentligt tilgængelige publikationer. Kommissionen gør en varig indsats for at udvikle og anvende de mest effektive efterprøvnings teknikker vedrørende nukleart materiale, der er nødvendige for sikkerhedskontrollen.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2025/92**

**af Maartje van Putten (S)**

**til Rådet for De Europæiske Fællesskaber**

(1. september 1992)

(93/C 6/64)

**Om:** Papua Ny Guinea

Har Rådet kendskab til meddelelser i en af de to største aviser i Papua Ny Guinea, Post Courier, om

1. At grænsen mellem Indonesien og Papua Ny Guinea den 27. marts 1992 på ny blev krydset af en stor gruppe flygtninge som følge af kampe mellem den indonesiske hær og papuanernes modstandshær, OPM?
2. At den indonesiske hær for nylig har samlet en stor troppestyrke i grænseområdet?
3. At en svensk kameramand under mystiske omstændigheder har mistet livet i grænseområdet?

Er Rådet rede til at bringe ovenstående på bane over for de indonesiske myndigheder?

**Svar (<sup>1</sup>)**

(7. december 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater deler det ærede medlems bekymring over meddelelserne om, at der fortsat er spænding ved grænsen mellem Indonesien og Papua Ny Guinea.

Fællesskabet og dets medlemsstater vil fortsat følge situationen og er rede til at rette henvendelse til de indonesiske myndigheder, hvis udviklingen fremover skulle tale derfor.

De indonesiske myndigheder er udmærket klar over, at Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger det stor betydning, at der sker en nøje overholdelse af menneskerettighederne som fastsat i den erklæring om menneskerettighederne, som Det Europæiske Råd vedtog i juni 1991 i Luxembourg, og i den resolution om menneskerettigheder, demokrati og udviklingssamarbejde, som Rådet (udviklingssamarbejde) vedtog den 28. november 1991.

(<sup>1</sup>) Dette svar er givet af udenrigsministrene forsamlet med henblik på Det Politiske Samarbejde, hvorunder dette anliggende hører.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2033/92**

**af Gerhard Schmid (S)**

**til Det Europæiske Politiske Samarbejde**

(1. september 1992)

(93/C 6/65)

**Om:** EF-repræsentanters involvering i deportationer i Kroatien

Den 14. oktober 1991 traf repræsentanten for militærkommandoen for den jugoslaviske folkearmes enheder, Dragoljub Arandjelovic, i Sid bl.a. en aftale med de befuldmægtigede for bosættelseslokaliteterne Ilok, Sarengrad og Bapska, repræsenteret ved borgmesteren i Ilok, Mrsic Ivan, og lederen af politistationen i Ilok, Brletic Mate, om deportation af ikke-serbiske beboere fra disse områder. Aftalen blev indgået på grundlag af en folkeafstemning, hvis værdi må betvivles i meget høj grad.

1. Er udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde bekendt med dette forhold?
2. Er udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde endvidere bekendt med, at denne aftale blev indgået i nærværelse af EF-observatorerne Hugh Cunningham og Petr Kypr?
3. Havde de to EF-observatører til opgave at overvåge aftalen? Mener EPS i bekræftende fald, at etableringen af »etnisk rene« (rent serbiske) lokaliteter på kroatisk område på en eller anden måde kan bidrage til løsning af konflikten? Har EF-observatorerne i benægtende fald handlet på egen hånd, og er de egenrådigt gået ud over rammerne for deres opgave?

**Svar**

(7. december 1992)

Ved mange lejligheder er det for Parlamentet blevet pointeret, at Fællesskabet og dets medlemsstater indtager en klar, fast og utvetydig holdning med hensyn til nationale eller etniske gruppers rettigheder og behandling i det tidligere Jugoslavien og andre steder. Den principerklæring, som alle deltagerne i konferencen om Jugoslavien i London har tiltrådt, navnlig punkt IV, V og VI, bekræfter den betydning, som Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger et tilsagn fra alle parter om at overholde den enkeltes rettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og at afholde sig fra metoder som »etnisk udrensning«.

Med hensyn til det særlige tilfælde, der nævnes, har de pågældende observatører for længst forladt Det Europæiske Fællesskabs observatørkorps (ECMM), men det fremgår af rapporterne, at EF-observatører deltog i en række møder i perioden 7. til 18. oktober 1991 med repræsentanter for den jugoslaviske nationalhær (JNA) og med lokalbefolkningen i Ilok. Observatørerne aflagde rapport om den meget kritiske situation i området, der dengang var helt omringet af JNA-styrker.

ECMM-observatører var også til stede den 17. oktober ved evakueringen af 3 368 personer fra Ilok til det vestlige Kroatien. Men ECMM er ikke bekendt med, at der skulle være indgået en aftale om disse personers afrejse, eller at der skulle have været observatører til stede på mødet den 14. oktober, hvor denne aftale hævdes at være indgået.

Der har været foretaget eller skal foretages flere rejser i FN- og CSCE-regi til det tidligere Jugoslavien for at vurdere og aflægge rapport om forskellige aspekter af menneskerettighedsovertrædelserne. Formændene for Styringskomitéen for den internationale konference om det tidligere Jugoslavien, Lord Owen og Cyrus Vance, besøgte for nylig Banja Luka for selv at undersøge påstandene om »etnisk udrensning«.

navnlig bananproducenterne på Kreta, De Kanariske Øer og Madeira, de oversøiske franske departementer samt Commonwealth-landene?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2252/92**

af Sérgio Ribeiro (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 6/67)

Om: Den fremtidige ordning for handelen med bananer

Den nuværende situation på de forskellige markeder inden for handelen med bananer er velkendt. Det er også velkendt, at man fra 1. januar 1993 har til hensigt at forene åbne grænser med en garanti for afsætning af produktionen i Fællesskabet og fra AVS-landene, hvilket er særlig vanskeligt på grund af presset fra de såkaldte »dollar-bananer«.

I betragtning af hvor vigtig handelen med bananer er for visse regioner i Fællesskabet og nogle AVS-lande, og eftersom dette spørgsmål ifølge medierne er blevet behandlet på Rådets (økonomi og finans) møde i denne uge, bedes Kommissionen oplyse, hvilke forslag der blev fremsat på dette møde, og hvordan de blev modtaget.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

på skriftlig forespørgsel nr. 2070/92 og nr. 2252/92

(23. oktober 1992)

Kommissionen vedtog den 31. juli 1992 et forslag til Rådets forordning om en fælles markedsordning for bananer (<sup>1</sup>), hvorom Europa-Parlamentet skal afgive udtalelse. Kommissionen henviser det ærede medlem til denne.

(<sup>1</sup>) Dok. KOM(92) 359 endelig udg. (EFT nr. C 232 af 10. 9. 1992).

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2070/92**

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 6/66)

Om: Fællesskabets politik for bananer

Med hvilke konkrete foranstaltninger mener Kommissionen, at det er muligt at foretage »det gyldne snit«, der kan sikre dels bananimporten fra tredjelande (såsom AVS-landene), som vil være toldfri efter 1993, og dels indkomsten for bananproducenterne i EF, herunder

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2088/92**

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 6/68)

Om: Forflyttelsen af statsansatte

Mener Kommissionen, at den græske centrale administrations praksis med at forflytte offentligt ansatte, der er

valgt af lokalforvaltningen, når den finder det formålstjenligt, er i overensstemmelse med de af Fællesskabets principper, der indgår i den regionale decentralisering og det nye regionale organ, der blev truffet afgørelse om i Maastricht?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Jacques Delors  
(26. oktober 1992)

Det ærede medlem henvises til de svar, som Kommissionen har givet på skriftlige forespørgsler nr. 1799/91 <sup>(1)</sup> og nr. 2236/91 <sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 126 af 18. 5. 1992.  
<sup>(2)</sup> EFT nr. C 327 af 16. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2095/92  
af Sotiris Kostopoulos (NI)  
til Det Europæiske Politiske Samarbejde  
(1. september 1992)  
(93/C 6/69)

Om: Mishandling af mennesker i Guatemala

Der henvises til de stigende antal voldshandlinger imod børn i Guatemala i form af tæv, tortur, »forsvindinger« og ulovlige henrettelser udført af folk fra sikkerhedsstyrkerne, herunder især politiet, der sommetider optræder i civil, men også ansatte i private sikkerhedsorganisationer. Der verserer i øjeblikket 62 sager imod over 50 anklagede politifolk for domstolene i Guatemala, og kun i ganske få tilfælde er undersøgelserne endt med dom imod de ansvarlige. Agter udenrigsministrene i Det Europæisk Politisk Samarbejde at kræve, at myndighederne i Guatemala foretager undersøgelser og retsforfølger de ansvarlige?

Svar  
(1. december 1992)

Som det ærede medlem ved, har Fællesskabet og dets medlemsstater til stadighed opmærksomheden henledt på menneskerettighedssituationen i Guatemala, navnlig de kår, hvorunder gadebørnene lever. De har tilskyndet Guatemalas regering til at prioritere foranstaltninger og politikker til styrkelse af de demokratiske institutioner og til sikring af fuld respekt for menneskerettighederne højt. Der er via fællesskabsprojekter ydet konkret bistand til

gadebørn og mere generelt til det arbejde, som Human Rights Procurator (statsadvokaten for menneskerettigheder) og Den Nationale Forsoningskommission udfører.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2096/92  
af Sotiris Kostopoulos (NI)  
til Det Europæiske Politiske Samarbejde  
(1. september 1992)  
(93/C 6/70)

Om: Tyrkiske og kurdiske politiske flygtninges sultestrejke på grund af deres fængsling i Grækenland

Syv tyrkiske og kurdiske politiske flygtninge, som holdes isoleret i Koridallós-fængslet i Grækenland, har nu sultestrejket i tre uger. De politiske flygtninge klager over de grundløse alvorlige anklager, som anklagemyndigheden retter imod dem, over de utilstedelige forhold, de er fængslet under, og over, at de trues med udlevering til Tyrkiet. Har Det Politiske Samarbejde til hensigt at anmode den græske regering om at løslade de syv politiske flygtninge og at give dem politisk asyl, eftersom de forfølges af de tyrkiske myndigheder på grund af deres politiske virksomhed?

Svar  
(1. december 1992)

Det spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, falder ikke ind under Det Europæiske Politiske Samarbejdes kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2097/92  
af Sotiris Kostopoulos (NI)  
til Det Europæiske Politiske Samarbejde  
(1. september 1992)  
(93/C 6/71)

Om: Situationen på Seychellerne

Har Det Politiske Samarbejde under henvisning til, at Seychellerne i 14 år har haft en diktatorisk regering, og at landets sids valgte præsident, sir James Mancham, vender tilbage til sit fædreland, til hensigt at udøve pres på diktatoren Rene med henblik på, at der snarest kan afholdes frie valg med deltagelse af flere partier i landet?



**Svar***(1. december 1992)*

Fællesskabet og dets medlemsstater følger nøje udviklingen på Seychellerne, hvor en demokratiseringsproces tilsyneladende er i gang. Der er således afholdt valg til forfatningskommissionen, og der vil senere blive holdt en folkeafstemning efterfulgt af et parlamentsvalg. Fællesskabet og dets medlemsstater vil til stadighed i deres kontakter med landets myndigheder tilskynde til en fortsættelse af denne udvikling.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2098/92****af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Det Europæiske Politiske Samarbejde***(1. september 1992)**(93/C 6/72)*

**Om:** Udviklingen i forhandlingerne om en ny forfatning i Sydafrika

Fred og demokrati i Sydafrika er endnu en gang sat på spil efter massakren fornylig i Boipatong og det efterfølgende mislykkede besøg, som præsidenten, Frederick de Klerk, aflagde i området. Lederen af Den Afrikanske Nationalkongres, Nelson Mandela, har afbrudt forhandlingerne om landets fremtidige forfatning som tegn på protest mod de ansvarlige for massakren. Har Det Politiske Samarbejde til hensigt at anmode om:

1. At en uafhængig komité foretager en undersøgelse af årsagerne til og de ansvarlige for massakren?
2. At repræsentanterne for de to sider fortsætter drøftelserne om forfatningen?

**Svar***(1. december 1992)*

Den 23. juni 1992 gav Fællesskabet og dets medlemsstater udtryk for deres bestyrtelse over de seneste forfærdelige voldshandlinger, navnlig i Boipatong. De opfordrede alle berørte parter til fuldt ud at overholde de forpligtelser, som de havde indgået i den nationale fredsaftale. De opfordrede også kraftigt Sydafrikas regering til at undersøge disse begivenheder hurtigt og grundigt, således at de ansvarlige kan straffes, og noterede sig, at regeringen gav tilsagn om at gøre dette. De tilskyndede endvidere lederne af alle berørte parter i Sydafrika til målbevidst at fortsætte det arbejde for fred i et demokrati uden raceadskillelse, der repræsenterer alle sydafrikanere, og som er indledt inden for rammerne Codesa.

Det Europæiske Råd gav i Lissabon udtryk for, at det var dybt foruroliget over volden. Det noterede sig, at Sydafrikas regering har erklæret sig rede til at tillade, at udenlandske observatører deltager i undersøgelsen af Boipatong-massakren, og understregede det absolutte behov at sikre en effektiv kontrol med politiet og sikkerhedsstyrkerne. Rådet opfordrede alle parter til at genoptage forhandlingerne inden for rammerne af Codesa, da det anså det for uhyre vigtigt, at Sydafrika ikke fortaber de store fremskridt, der allerede er gjort i det forum.

En udenrigsministertrojka besøgte sammen med Kommissionens næstformand Sydafrika den 2. og 3. september 1992. Der blev opnået enighed om at udsende EF-observatører, idet udsendelsen skal koordineres med FN's og andre organisationers udsendelse af observatører i tilknytning til fredsaftalen og i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets resolution 772. Trojkaen tilkendegav også, at Fællesskabet og dets medlemsstater er villige til at bistå eksperter i de uafhængige task forces, som Goldstone-Kommissionen skal oprette, og yde deres hjælp til politiuddannelse, så snart alle parter i Sydafrika er enige om, at tiden er inde til det.

Fællesskabet og dets medlemsstater fordømte kraftigt begivenhederne i Ciskei den 7. september 1992, hvor talrige ANC-tilhængere blev dræbt eller såret, samt andre voldshandlinger, bl.a. drabet på ti mennesker i Natal den 4. september 1992. De opfordrede alle parter til at gå med til, at den nationale fredsaftale udvides til også at omfatte de såkaldt »selvstændige« homelands, og tilskyndede Sydafrikas regering til at øve fast kontrol med sikkerhedsstyrkerne i hele Sydafrika.

Fællesskabet og dets medlemsstater udtrykker tilfredshed med, at dialogen mellem præsident de Klerk og Nelson Mandela er blevet genoptaget, og håber, at dette betyder reelle og konstruktive fremskridt hen imod fred og stabilitet for Sydafrika. Fællesskabet og dets medlemsstater ser frem til, at forhandlingerne om en ny forfatning snart genoptages, og håber, at alle parter i Sydafrika vil spille en aktiv rolle i den forbindelse.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2099/92****af Sotiris Kostopoulos (NI)****til Det Europæiske Politiske Samarbejde***(1. september 1992)**(93/C 6/73)*

**Om:** De fanatiske aktive islamiske fundamentalister i Ægypten

Islamiske fundamentalister har for tredje gang i de sidste måneder angrebet kristne koptere i Ægypten, de har

dræbt seks personer og såret yderligere otte. Det sidste angreb begyndte efter den såkaldte fredagsbøn: ca. 200 islamiske fundamentalister gik fra landsbyen Samaluts' moské og begyndte at ødelægge huse og forretninger, som tilhørte kristne. Det ægyptiske politi greb straks ind. Der fandt skudvekslinger sted med det resultat, at lederen af områdets islamiske fundamentalister og hans næstkommanderende dræbtes. De islamiske fundamentalister genoptog deres angreb den følgende dag og dræbte yderligere to koptere samt to betjente, og sårede et ret stort antal personer, idet de foretog yderligere plyndringer af huse og forretninger. For få uger siden blev en ægyptisk forfatter, Farak Honda, myrdet i Cairo af muhamedanere. Eftersom de kristne koptere udgør ca. 6 mio. af en samlet befolkning på 58 mio. ægyptere, og det derfor let er muligt at undertrykke dem, har Det Politiske Samarbejde til hensigt at anmode de ægyptiske myndigheder om at træffe drastiske forholdsregler mod de aktive fanatiske islamiske fundamentalister, som angriber kristne og moderate muhamedanere?

Svar

(1. december 1992)

Fællesskabet og dets medlemsstater har bragt spørgsmålet om vold mod religiøse mindretal i Ægypten på bane over for de ægyptiske myndigheder. Fællesskabet og dets medlemsstater anerkender den indsats, som de ægyptiske myndigheder har gjort for at opretholde lov og orden i landet. De ægyptiske myndigheder er orienteret om, at Fællesskabet og dets medlemsstater lægger stor vægt på, at lov og orden opretholdes, og at de forpligtelser, som Ægypten har indgået ved at tiltræde internationale konventioner, nøje overholdes.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2122/92**

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1992)

(93/C 6/74)

Om: Årligt møde mellem EF's statsoverhoveder

I marts 1991 stillede jeg udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde følgende spørgsmål (skriftlig forespørgsel nr. 1230/91):

»Møderne i Det Europæiske Råd har vænnet offentligheden i EF til at se »familiebilledet« af stats- og regeringscheferne, som mødes tre gange om året og på topmøderne træffer afgørelse om de vigtigste aktuelle EF-spørgsmål.

Men en stor del af denne offentlighed undrer sig over, hvorfor alle EF-landenes statsoverhoveder ikke mødes mindst én gang om året i, hvad der ville være et ægte repræsentativt topmøde på statsoverhovedplan.

Mener ministrene derfor, at man burde fremme et årligt møde mellem alle medlemslandenes statsoverhoveder, om så kun for at befæste den omtalte repræsentative stilling, som statsoverhovederne har i kraft af deres høje hverv?»

Da jeg indtil nu ikke har modtaget noget svar på ovennævnte skriftlige forespørgsel, udbeder jeg mig hermed oplysninger om grunden til denne store forsinkelse samt svar på mit spørgsmål.

Svar

(1. december 1992)

Det ærede medlem henvises til svaret på hans skriftlige forespørgsel nr. 1230/91 af juni 1992.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2131/92**

af Christine Oddy (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1992)

(93/C 6/75)

Om: Henrettelsen af Bahman Samandari i Iran

Er Udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde bekendt med, at Bahmam Samandari blev henrettet den 18. marts 1992, samt at der hverken på forhånd eller bagefter blev givet meddelelse om henrettelsen eller om nogen officiel anklage eller dom?

På hvilken måde agter Udenrigsministrene at give udtryk for deres fordømmelse af denne krænkelse af menneskerettighederne?

Svar

(1. december 1992)

Det ærede medlem henvises til svar på mundtlig forespørgsel nr. H-0544/92 og på skriftlig forespørgsel nr. 1852/92 om det samme emne.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2133/92****af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. september 1992)**(93/C 6/76)***Om:** Sprogkrav i forbindelse med valg

Jeg udleder af svaret fra næstformand i Kommissionen Martin Bangemann på skriftlig forespørgsel nr. 356/92 <sup>(1)</sup>, at det overlades til medlemsstaterne, om de som betingelse for både at kunne deltage i valg og opstille hertil, vil kræve kendskab til det lokale sprog eller ej.

Kommissionen bedes imidlertid uddybe, hvad den mener med, at den ikke selv agter at skabe en forbindelse mellem udøvelsen af disse rettigheder og dokumentation for tilstrækkeligt kendskab til det officielle sprog.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 242 af 21. 9. 1992, s. 31.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Martin Bangemann**

*(21. oktober 1992)*

Af hensyn til medlemsstaternes beføjelser med hensyn til bestemmelser om det officielle sprog samt dettes betydning for hver enkelt medlemsstats kulturelle identitet vil Kommissionen afholde sig fra at gribe ind på dette område, når det efter ikrafttrædelsen af Traktaten om Den Europæiske Union kommer på tale at foreslå gennemførelsesbestemmelser for Traktatens artikel 8 B.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2145/92****af Petrus Cornelissen (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. september 1992)**(93/C 6/77)***Om:** EF-nødhjælp til katastrofeofre

Vil Kommissionen forelægge en oversigt over, hvilken EF-nødhjælp der siden 1. januar 1989 er tildelt ofre for katastrofer inden for EF, og oplyse det samlede bidrag, der fra EF er ydet i hvert enkelt katastrofetilfælde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Jacques Delors**

*(29. oktober 1992)*

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at der i årene 1989—1992 samlet er blevet tildelt følgende beløb i

mio. ecu som nødhjælp til katastroferamte familier i Fællesskabet:

|                     |      |
|---------------------|------|
| 1989                | 4,5  |
| 1990                | 7,1  |
| 1991                | 3,15 |
| 1992 (otte måneder) | 0,6. |

Detaljerede tabeller om de pågældende støtteforanstaltninger sendes direkte til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentet generalsekretariat.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2165/92****af Jean-Pierre Raffin (V)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. september 1992)**(93/C 6/78)***Om:** Nedgravning af husholdningsaffald i Rognes (Bouches-du-Rhône)

Kommunen Rognes, som forbereder sig på at modtage husholdningsaffald fra nabokommunerne, har fået myndighedernes tilladelse til at tage imod 110 tons pr. dag, selv om der i de omkringliggende kommuner ikke produceres over 35 tons pr. dag.

Dette projekt er hverken i overensstemmelse med ånden i loven af 15. juli 1975 eller i cirkulæret af 18. maj 1977, som anbefaler oparbejdning af affald, og det falder heller ikke i tråd med retningslinjerne i den nationale miljøplan.

Endvidere er der ikke taget hensyn til de perspektiver, som åbnes i fællesskabslovgivningen, dels i direktiv 75/442/EØF <sup>(1)</sup> (især artikel 3) og dels i direktiv 91/156/EØF <sup>(2)</sup>.

I betragtning af, at omsætningen af fællesskabslovgivningen til fransk lov i 1993 vil betyde, at denne form for nedgravning af affald forsvinder, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Anser Kommissionen projektet for foreneligt med de retningslinjer, der er fastlagt med hensyn til behandling af affald?
2. Hvilke initiativer agter den i modsat fald at tage over for Frankrig for at undgå, at dette forældede projekt realiseres i den nuværende form?

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 78 af 26. 3. 1991, s. 32.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karel Van Miert**

*(19. oktober 1992)*

I henhold til artikel 4 i direktiv 75/442/EØF skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger

for at sikre, at affald bortskaffes uden nogen sundhedsrisiko for mennesket, og uden at miljøet skades. I henhold til artikel 5 er det i direktiv 91/156/EØF, der ændrer direktiv 75/442/EØF, fastsat, at medlemsstaterne er forpligtet til at træffe egnede foranstaltninger med henblik på oprettelse af et integreret og hensigtsmæssigt net af bortskaffelses anlæg.

Disse forpligtelser omfatter muligheden for, at naboregioner i givet fald samarbejder for at etablere affaldsbortskaffelseskapaletet for begge regioner. Derfor kan etablering af et bortskaffelses anlæg med en kapacitet, der er større end selve regionens behov, være i overensstemmelse med nævnte direktivs målsætninger.

Følgelig er udkastet fra Rognes-kommunen, som beskrevet i den skriftlige forespørgsel, ikke i modstrid med målsætningerne med det ændrede direktiv 75/442/EØF.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2180/92

af Joaquim Miranda Da Silva (CG)

og António Coimbra Martins (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 6/79)

Om: Censur i Portugal i forbindelse med udvælgelsen af kandidater til den europæiske litteraturpris

Efter afslutningen af udvælgelsesproceduren, der endte med, at den portugisiske regering udelukkede forfatteren José Saramagos bog »O Evangelho segundo Jesus Cristo« (Evangeliet ifølge Jesus Kristus) af listen over kandidater til den europæiske litteraturpris af påståede filosofiske og religiøse grunde, fremkom statssekretær i Kulturministeriet, Santana Lopes, formand for Rådet af kulturministre, hen imod slutningen af dettes samling i Bruxelles med nogle alvorlige udtalelser om Europa-Parlamentet og dets formand, hvorunder han udtrykte ringeagt for den europæiske litteraturpris og politisk solidaritet med vicestatssekretæren, Sousa Lara, der i dette tilfælde udøvede censuren.

Under den anden fase af udvælgelsesproceduren, der indledtes som følge af den af statssekretæren i Kulturministeriet foranledigede afvisning af ovennævnte bog, blev der ikke taget hensyn til José Saramagos ønske om, at hans værk ikke blev medtaget på listen, et ønske, som hidrørte fra de fejl, der blev begået under udvælgelsesproceduren, og censuren under første fase af proceduren. Statssekretæren i Kulturministeriet har imidlertid tilladt sig at fremsætte nedsættende udtalelser om denne ædle og forståelige holdning fra José Saramagos side.

Rådet bedes på baggrund af ovenstående besvare følgende:

Deler det den holdning, som formanden for Rådet af kulturministre har indtaget over for Europa-Parlamentet og dets formand, og hans opfattelse af den europæiske litteraturpris, eller drejer det sig i dette tilfælde ganske enkelt om en politisk uacceptabel personlig holdning?

#### Svar

(1. december 1992)

1. På den samling i Rådet og af kulturministrene, forsamlet i Rådet den 18. maj 1992, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, blev der ikke rejst spørgsmål vedrørende den europæiske litteraturpris.

2. Det skal i øvrigt bemærkes, at i medfør af resolutionen af 18. maj 1989<sup>(1)</sup> om et fremstød for bøger og læsning, er de nærmere bestemmelser for tildeling af den europæiske litteraturpris og den europæiske oversætterpris udformet af Kulturudvalget.

Ifølge disse bestemmelser udvælger hver medlemsstat højst tre separate værker, der skal forelægges den europæiske udvælgelseskomité. Medlemsstaten fastlægger selv sin udvælgelsesprocedure.

3. Det tilkommer ikke Rådet at tage stilling til de kriterier, der ligger til grund for en medlemsstats valg af de kandidater, den ønsker af foreslå den europæiske udvælgelseskomité.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 183 af 20. 7. 1989.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2192/92

af Karel De Gucht (LDR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 6/80)

Om: Undtagelser fra momssatsen (Nederlandene)

Kongeriget Nederlandene hævdes i Rådet (økonomi og finans) at have opnået accept af — i modstrid med den almindeligt gældende regel — at kunne fortsætte med en reduceret momssats på 6 % for pryplanter indtil den 31. december 1997.

Der er blandt producenterne i nabolandene — og navnlig i Belgien — med rette frygt for, at de skal blive ofre for mindre bona fide grossister, der kan købe pryplanter i Nederlandene og indføre dem uden deklaration —

hvilket muliggøres af afskaffelsen af grænsekontrollen — og således, idet de udnytter forskellen i momssats, kan sælge disse produkter til en lavere pris.

Er accept af en sådan undtagelse ikke helt i strid med basisideen om et enhedsmarked?

Hvad påtænker Rådet at foretage sig i denne sag.

Svar

(7. december 1992)

Rådet (økonomi og finans) vedtog den 19. oktober 1992 et direktiv om tilføjelse til det fælles momssystem, som bl.a. vedrører momssatserne for pryddplanter. I artikel 1, litra d), i dette direktiv bemærkes det udtrykkeligt, at reglerne vedrørende beskatning af disse produkter vedtages enstemmigt af Rådet inden den 31. december 1994 på forslag af Kommissionen.

Det anføres endvidere heri, at de medlemsstater, der for øjeblikket anvender en reduceret sats, fortsat kan gøre dette indtil den 31. december 1994 og at de medlemsstater, der for øjeblikket anvender en normalsats, ikke må anvende en reduceret sats. Dette vil muliggøre en udsættelse på to år af anvendelsen af normalsatsen.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2195/92

af Christine Crawley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1992)

(93/C 6/81)

Om: Begrænsning af giftigt affald i EF

Kommissionen kræver, at medlemsstaterne udformer affaldsforvaltningsplaner, og har også fastlagt procedurer for overvågning af og kontrol med transporten af affald. Kommissionen foretager ligeledes forskellige undersøgelser.

I sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2060/91 <sup>(1)</sup> anfører kommissionsmedlemmet, at »det er på dette tidspunkt ikke muligt at oplyse, hvornår resultatet af disse tiltag vil blive tilgængelige«. Vil Kommissionen give oplysninger om forskningsprojekterne, og kan den nu angive, hvornår oplysningerne vil være tilgængelige?

Er Kommissionen enig i, at det af miljø- og sundhedsmæssige hensyn ville være klogt, i det omfang det er muligt, at kontrollere mængden af giftigt affald i EF? Har

Kommissionen derfor planer om at sætte begrænsninger for, hvor store mængder giftigt affald medlemsstaterne må importere?

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 159 af 25. 6. 1992, s. 14.

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Karel Van Miert

(19. oktober 1992)

Som yderligere oplysninger som svar på skriftlig forespørgsel nr. 2060/91 kan Kommissionen meddele det ærede medlem titlerne på de mest relevante undersøgelser og de forventede datoer for slutrapporternes forelæggelse:

1. Gennemførelse af et EF-net for affaldsforvaltningsanlæg (slutningen af 1992).
2. Modelprogram for affaldsforvaltning (slutningen af 1992).
3. Affaldsforvaltningsordningens og affaldsbortskaffelsesindustriens struktur og økonomiske betydning i Det Europæiske Fællesskab (udgangen af 1992).
4. Genanvendelse af affald (udgangen af 1992).
5. Harmonisering og forbedring af rapporteringsprocedurerne i affalddirektiver og -forordninger (udgangen af 1992).
6. Analyse af emballage og emballageaffaldsstrømme (udgangen af 1992).
7. Affaldstransport i og uden for Fællesskabet for så vidt angår anvendelse af principperne om nærhed og selvtilstrækkelighed med hensyn til affaldsbortskaffelse (udgangen af 1993).
8. Udarbejdelse af EF-affaldsstatistikker (1995/1996).

I henhold til Rådets direktiver 78/319/EØF <sup>(1)</sup> om giftigt og farligt affald, 91/689/EØF <sup>(2)</sup> om farligt affald, der vil erstatte det førnævnte, og 84/631/EØF <sup>(3)</sup> om kontrol med grænseoverskridende overførsel af farligt affald, der skal erstattes af en rådsforordning, der i øjeblikket drøftes i Rådet, har medlemsstaterne fuldt ud ansvaret for forvaltning af og kontrol med affald, og Kommissionen har ikke noget ansvar for den praktiske side heraf. Med hensyn til grænseoverskridende overførsel af affald skal der gives tilladelse fra både myndighederne i afsendelseslandet og i modtagerlandet, der kan bestemme hvilke mængder, de kan acceptere på baggrund af de foreliggende bortskaffelse- og/eller genvindingsanlæg.

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978.

<sup>(2)</sup> EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991.

<sup>(3)</sup> EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2243/92****af Sérgio Ribeiro (CG)****til Det Europæiske Politiske Samarbejde***(1. september 1992)**(93/C 6/82)***Om: Fængslinger og tortur i Spanien — Catalonien**

De seneste dages læsning af spanske aviser har givet anledning til alvorlig bekymring for respekten for menneskerettighederne.

Fængslingen af omkring 30 personer i Catalonien, hvoraf syv senere blev løsladt mod kaution, og fem blev løsladt ubetinget, har udløst en bred protestbølge på tværs af politiske tilhørsforhold. Disse fængslinger skulle være begrundet i »kriterier af politisk og ikke retlig art«, »princippet om lægejournalers fortrolige karakter er blevet krænkede«, der er sket indtrængen på bladredaktioner uden bemyndigelse eller dommerkendelse, »anmodninger om advokatbistand er blevet afvist«, »mennesker er blevet anholdt udelukkende, fordi de går ind for et uafhængigt Catalonien, og det har de ret til« (formanden for Cataloniens regionsregering). Under tilbageholdelsen blev der imidlertid anvendt tortur. Lægen Oriol Marti sagde på pressekonferencen, da han fortalte om sine oplevelser: »Der anvendes tortur i Spanien, og det skal siges højt og tydeligt«. Lægen, der også har ledelsesfunktioner inden for Cataloniens Kommunistiske Parti (PCC), er en af de fem anholdte, som blev løsladt ubetinget efter at have været udsat for langvarige forhør og mishandling.

Har ministrene i Det Europæisk Politisk Samarbejde i menneskerettighedernes navn taget stilling til disse begivenheder, eller agter de at gøre det?

**Svar***(1. december 1992)*

Da dette emne ikke hører ind under Det Europæiske Politiske Samarbejdes kompetenceområde, kan begge spørgsmål besvares med et nej.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2267/92****af Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(1. september 1992)**(93/C 6/83)***Om: Ligestilling ved udøvelse af massør-erhvervet**

I Nederlandene får nederlandske massører efter en vis befolkningstæthed ingen etableringstilladelse. Planen

over behovet for massører udarbejdes efter befolkningstætheden. Da markedet er mættet inden for denne erhvervsgruppe, trænger nederlandske massører derpå ofte ind på det tyske arbejdsmarked.

Har Kommissionen kendskab til, at en tysk massør derimod ikke kan søge om beskæftigelse i Nederlandene?

Mener Kommissionen, at der derved opstår en yderligere fordrivelseskonkurrence for den tyske massør, og at der følgelig ikke er ligestilling i det indre marked?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at bøde på denne uheldige situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Martin Bangemann**

*(20. oktober 1992)*

I Nederlandene må der sondres mellem massørerhvervet som sådant og fysioterapeuterhvervet, som omfatter massage.

I Nederlandene er udøvelse af massørerhvervet ikke afhængig af et eksamensbevis hverken i henhold til direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelse af mindst tre års varighed (<sup>1</sup>) eller i henhold til direktiv 92/51/EØF om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF (<sup>2</sup>). Under disse omstændigheder mener Kommissionen ikke, at en massør af tysk oprindelse, der ønsker at nedsætte sig som massør i Nederlandene, møder flere hindringer end nederlandske massører.

I Nederlandene er fysioterapeuterhvervet derimod reguleret i henhold til direktiv 89/48/EØF; for at udøve erhvervet og for at kunne benytte titlen fysioterapeut må der nemlig være gennemgået en videregående uddannelse på fire år. En af betingelserne for anvendelse af direktiv 89/48/EØF er, at det eksamensbevis, som indvandrerer er indehaver af, ligeledes er bevis på fire års videregående uddannelse. Da den uddannelse, der kræves i Tyskland for at udøve massørerhvervet, er på to år, finder direktivet ikke anvendelse på tyske massører, som ønsker adgang til fysioterapeuterhvervet i Nederlandene. Derimod vil tyske massører være omfattet af direktiv 92/51/EØF, så snart dette træder i kraft, dvs. den 18. juni 1994. Indtil da er Kommissionen af den opfattelse, at de kompetente nederlandske myndigheder i overensstemmelse med Domstolens domme af 15. oktober 1987 i sag 226/86 »Unectef/Heylens« og af 7. maj 1991 i sag C-348/89 »Vlassopoulou« må tage det tyske massørekksamensbevis i betragtning, sammenligne det med det krævede fysioterapeuteksamensbevis og kun kræve, at indvandrerer råder bod på de mangler med hensyn til indhold og varighed,

som hans uddannelse har i forhold til det nederlandske fysioterapeuteksamensbevis.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen har indhentet, er adgang til fysioterapeut- og massørerhvervet i Nederlandene ikke betinget af en etableringstilladelse, som udstedes under hensyn til befolkningstætheden.

Som konklusion kan Kommissionen anføre, at den har den opfattelse, at en massør, der kommer fra Tyskland, og som ønsker at udøve beskæftigelse i Nederlandene enten som massør eller som fysioterapeut, ikke møder hindringer for den frie bevægelighed, som er i strid med fællesskabsretten.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

(<sup>2</sup>) EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2273/92

af Alexander Langer (V)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(1. september 1992)

(93/C 6/84)

Om: Flygtninge fra det tidligere Jugoslavien

Flygtningestrømmen fra krigsområderne i det tidligere Jugoslavien vokser dag for dag. Alene i Rijeka og omegn venter i øjeblikket ca. 45 000 mennesker på krigens afslutning. Der er mangel på fødevarer og medicinsk pleje, og de hygiejniske forhold er katastrofale. Hertil kommer yderligere en usikkerhedsfaktor: Regelmæssigt føres unge piger uden forklaring og mod deres vilje bort fra lejrene af militsen, og mange er forsvundet. Derfor bedes følgende spørgsmål besvaret:

Hvilke midler stiller Fællesskabet i øjeblikket til disposition for Kroatien med henblik på modtagelse af flygtninge?

Føres der kontrol med den behandling, flygtningene udsættes for i disse lejre?

Vil Fællesskabet forenkle modtagelsesprocedurerne for flygtninge i medlemsstaterne og hæve kvoterne, også for at aflaste de lande, der ikke længere har mulighed for eller er villige til at modtage yderligere flygtninge på menneskeværdig vis?

Svar

(1. december 1992)

Det ærede medlem henvises til svaret på mundtlig forespørgsel nr. H-0852/92 vedrørende samme emne.

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2309/92

af Pauline Green (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. september 1992)

(93/C 6/85)

Om: Uddannelsesstøtte

Er Kommissionen bekendt med, at britiske familier, der benytter sig af deres ret som EF-statsborgere til at arbejde i et andet EF-land end Det Forenede Kongerige, kan blive udsat for, at deres børn i Det Forenede Kongerige nægtes adgang til studielån og -støtte i forbindelse med afslutning af videregående uddannelser ved britiske universiteter med den begrundelse, at hverken de eller deres forældre opfylder kravet om, at de skal være bosiddende i Det Forenede Kongerige?

Kan Kommissionen bekræfte, at dette er i modstrid med ideen bag det indre marked og borgernes frie bevægelighed, og at det afskærer britiske statsborgere fra fuldt ud at kunne drage fordel af arbejdskraftens frie bevægelighed, som skulle gennemføres i forbindelse med det indre marked efter januar 1993?

Svar afgivet på Kommissionens vegne  
af Vasso Papandreou

(9. november 1992)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på hendes mundtlige forespørgsel H-567/92 under spørgetiden på mødet i september 1992 i Europa-Parlamentet (<sup>1</sup>).

(<sup>1</sup>) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-421 (september 1992).

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2392/92

af Sotiris Kostopoulos (NI)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(6. oktober 1992)

(93/C 6/86)

Om: EF-foranstaltninger til gennemførelse af Lissabon-afgørelsen om ikke at anerkende den jugoslaviske republik Makedonien under dette navn

På topmødet i Lissabon vedtog De Tolv ikke at anerkende den jugoslaviske republik Makedonien under dette navn.

1. Hvad er der gjort for at gennemføre denne afgørelse?
2. Hvorledes reagerede De Tolv på Jeltsins beslutning om at anerkende denne republik under navnet »Makedonien«, i betragtning af, at Rusland modtager

omfattende støtte fra Fællesskabet, og Tyrkiets provokerende erklæringer om, at det vil anerkende denne republik?

3. Hvorledes vil De Tolv stille sig til den provokerende holdning i Storbritannien, som har EF-formandskabet nu, og som ganske vist accepterede Lissabon-afgørelsen, men tillod officielle personer fra den jugoslaviske republik Makedonien at rejse ind i Storbritannien til Jugoslaviens-konferencen med et »makedonisk« pas?
4. Efter de økonomiske og politiske modbydelser, som Grækenland har tilbudt Fællesskabet, for at republikken Makedonien ikke skal blive anerkendt under navnet »Makedonien«, hvorledes agter da De Tolv, herunder Storbritannien, der som nævnt har formandskabet, at gennemføre Lissabon-afgørelsen? Dette i

betragtning af, at den græske befolkning har fået det indtryk, at det i sidste ende blot drejede sig om en skinafgørelse, som havde til formål at berolige den græske offentlighed.

5. Hvilke foranstaltninger agter De Tolv at træffe, hvis tredjelande anerkender republikken Makedonien under dette navn?

#### Svar

(1. december 1992)

Det ærede medlem henvises til svarene på mundtlig forespørgsel nr. H-0698/92 og H-0867/92 vedrørende samme emne.